

Regulamentul 910/23-iul-2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE

Regulamentul 910/23-iul-2014 din 2014.08.28

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 30 aprilie 2018

Intră în vigoare:

1 iulie 2016 An

Regulamentul 910/23-iul-2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE

Data act: 23-iul-2014

Emitent: Consiliul Uniunii Europene;Parlamentul European

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special art. 114, având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale, având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾, întrucât:

⁽¹⁾JO C 351, 15.11.2012, p. 73.

⁽²⁾Poziția Parlamentului European din 3 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iulie 2014.

(1)Instaurarea încrederii în mediul online este esențială pentru dezvoltarea economică și socială. Lipsa încrederii, datorată în special unei lipse a securității juridice percepute de public, determină consumatorii, întreprinderile și autoritățile publice să ezite în efectuarea de tranzacții pe cale electronică și în adoptarea de noi servicii.

(2)Obiectivul prezentului regulament este de a crește încrederea în tranzacțiile electronice de pe piața internă prin furnizarea unei baze comune pentru realizarea de interacțiuni electronice sigure

între cetățeni, întreprinderi și autoritățile publice, contribuind astfel la creșterea eficienței serviciilor online din sectorul public și privat, a activităților economice electronice și a comerțului electronic în Uniune.

(3)Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ reglementa semnăturile electronice fără să ofere un cadru transfrontalier și intersectorial cuprinzător pentru tranzacții electronice sigure, demne de încredere și ușor de folosit. Prezentul regulament consolidează și extinde acquis-ul din respectiva directivă.

⁽³⁾Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice (JO L 13, 19.1.2000, p. 12).

(4)Comunicarea Comisiei din 26 august 2010 intitulată „Agenda digitală pentru Europa” a identificat fragmentarea pieței digitale, lipsa interoperabilității și creșterea criminalității informatice ca obstacole majore în calea cercului virtuos al economiei digitale. În raportul său privind cetățenia UE în 2010, intitulat „Eliminarea obstacolelor din calea drepturilor cetățenilor Uniunii”, Comisia a scos în evidență, de asemenea, necesitatea de a soluționa principalele probleme care îi împiedică pe cetățenii europeni să beneficieze de avantajele unei piețe unice digitale și de serviciile digitale transfrontaliere.

(5)În concluziile sale din 4 februarie 2011 și 23 octombrie 2011, Consiliul European a invitat Comisia să creeze o piață unică digitală până în 2015 pentru a realiza progrese rapide în domenii esențiale ale economiei digitale și pentru a promova o piață unică digitală integrată în totalitate, prin facilitarea utilizării transfrontaliere a serviciilor online, acordând atenție în special facilitării identificării și autentificării electronice sigure.

(6)În concluziile sale din 27 mai 2011, Consiliul a invitat Comisia să contribuie la piața unică digitală prin crearea condițiilor adecvate pentru recunoașterea reciprocă a elementelor-cheie dincolo de frontiere, cum ar fi identificarea electronică, documentele electronice, semnăturile electronice și serviciile de distribuție electronică, precum și pentru serviciile de e-guvernare interoperabile pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

(7)Parlamentul European în rezoluția sa din 21 septembrie 2010 privind realizarea pieței interne în ceea ce privește comerțul electronic ⁽¹⁾ a subliniat importanța securității serviciilor electronice, în special a semnăturilor electronice, și importanța necesității de a crea o infrastructură publică cheie la nivel paneuropean și a solicitat Comisiei să creeze un portal european al autorităților de validare pentru a asigura interoperabilitatea transfrontalieră a semnăturilor electronice și pentru a crește gradul de securitate a tranzacțiilor efectuate prin intermediul internetului.

⁽¹⁾JO C 50 E, 21.2.2012, p. 1.

(8) **Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ solicită statelor membre să instituie „ghișee unice” pentru a se asigura că toate procedurile și formalitățile cu privire la accesul la o activitate de servicii și la exercitarea acestora pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic adecvat și al autorităților adecvate. Multe servicii online accesibile prin intermediul ghișeelor unice necesită identificare, autentificare și semnătură electronică.**

⁽²⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

(9) În majoritatea cazurilor, cetățenii nu pot utiliza identificarea electronică pentru a-și autentifica identitatea într-un alt stat membru din cauză că sistemele naționale de identificare electronică din țara lor nu sunt recunoscute în alte state membre. Respectiva barieră electronică împiedică prestatorii de servicii să se bucure pe deplin de avantajele oferite de piața internă. Mijloacele de identificare electronică recunoscute reciproc vor facilita prestarea transfrontalieră de numeroase servicii pe piața internă și vor permite întreprinderilor să își extindă activitatea peste granițe fără să se confrunte cu multe obstacole în interacțiunile cu autoritățile publice.

(10) **Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a instituit o rețea de autorități naționale responsabile pentru e-sănătate. Pentru a spori siguranța și continuitatea asistenței medicale transfrontaliere, rețeaua trebuie să elaboreze orientări privind accesul transfrontalier la datele și serviciile legate de e-sănătate, inclusiv prin sprijinirea de „măsurile comune de identificare și de autentificare pentru a facilita transferabilitatea datelor în cadrul asistenței medicale transfrontaliere”. Recunoașterea reciprocă a identificării și autentificării electronice sunt esențiale pentru ca asistența medicală transfrontalieră pentru cetățenii europeni să devină o realitate. Când oamenii călătoresc în scopul realizării unui tratament, datele lor medicale trebuie să fie accesibile în țara în care se realizează tratamentul. Acest lucru necesită un cadru de identificare electronică solid, sigur și fiabil.**

⁽³⁾ Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO L 88, 4.4.2011, p. 45).

(11) **Prezentul regulament ar trebui aplicat în deplină concordanță cu principiile referitoare la protecția datelor cu caracter personal prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. În această privință, având în vedere principiul recunoașterii reciproce instituit de prezentul regulament, autentificarea pentru un serviciu online ar trebui să vizeze numai prelucrarea acelor date de identificare care sunt adecvate și relevante și care nu sunt excesive în vederea acordării accesului la respectivul serviciu online. Mai mult, cerințele prevăzute în Directiva 95/46/CE privind confidențialitatea și**

securitatea prelucrării ar trebui să fie respectate de către prestatorii de servicii de încredere și de către organismele de supraveghere.

(⁴)Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(12)Unul din obiectivele prezentului regulament este de a elimina barierele existente în calea utilizării transfrontaliere a mijloacelor de identificare electronică utilizate în statele membre pentru autentificare cel puțin pentru serviciile publice. Prezentul regulament nu urmărește să intervină în sistemele de gestionare a identității electronice și infrastructurile conexe stabilite în statele membre. Obiectivul prezentului regulament este de a garanta că, pentru accesul la serviciile transfrontaliere online oferite de către statele membre, este posibilă identificarea și autentificarea electronică sigură.

(13)Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a utiliza sau de a introduce, în scopuri de identificare electronică, mijloace pentru accesarea serviciilor online. Acestea ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să decidă dacă să implice sectorul privat în furnizarea acestor mijloace. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să notifice Comisiei sistemele lor de identificare electronică. Alegerea de a notifica Comisiei toate, unele sau niciunul dintre sistemele de identificare electronică utilizate la nivel național pentru a accesa cel puțin serviciile publice online sau serviciile specifice este la latitudinea statelor membre.

(14)Ar trebui stabilite în prezentul regulament unele condiții cu privire la care mijloace de identificare electronică trebuie să fie recunoscute și la modul în care sistemele de identificare electronică ar trebui să fie notificate. Aceste condiții ar trebui să ajute statele membre să dobândească încrederea reciprocă necesară în sistemele lor de identificare electronică și să recunoască reciproc mijloacele de identificare electronică care intră sub incidența sistemelor lor notificate. Ar trebui să se aplice principiul recunoașterii reciproce în cazul în care sistemul de identificare electronică al statului membru care notifică îndeplinește condițiile de notificare, iar notificarea a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Cu toate acestea, principiul recunoașterii reciproce ar trebui să vizeze numai autentificarea pentru un serviciu online. Accesul la aceste servicii online și furnizarea lor finală către solicitant ar trebui să fie strâns legate de dreptul de a primi astfel de servicii în condițiile stabilite de legislația națională.

(15)Obligația de recunoaștere a mijloacelor de identificare electronică ar trebui să se refere numai la mijloacele al căror nivel de asigurare a încrederii corespunde unui nivel egal sau mai ridicat decât nivelul necesar pentru serviciul online în cauză. În plus, această obligație ar trebui să se aplice numai în cazul în care organismul din sectorul public în cauză utilizează nivelul de asigurare „substanțial” sau „ridicat” în ceea ce privește accesul la serviciul online respectiv. Statele membre ar trebui să dispună în continuare, în conformitate cu dreptul Uniunii, de libertatea de a recunoaște mijloacele de identificare electronică cu niveluri de asigurare a încrederii mai scăzute.

(16) Nivelurile de asigurare ar trebui să caracterizeze gradul de încredere în mijloacele de identificare electronică în stabilirea identității unei persoane, oferind astfel garanția că persoana care pretinde o anumită identitate este într-adevăr persoana căreia i s-a atribuit respectiva identitate. Nivelul de asigurare depinde de gradul de încredere pe care îl oferă mijloacele de identificare electronică în legătură cu identitatea pretinsă sau declarată a unei persoane, ținând seama de procese (de exemplu, dovedirea și verificarea identității și autentificarea), de activitățile de gestionare (de exemplu, entitatea care emite mijloacele de identificare electronică și procedura de emiteră a respectivelor mijloace) și de controalele tehnice puse în aplicare. Există diferite definiții tehnice și descrieri ale nivelurilor de asigurare, ca urmare a proiectelor-pilot la scară largă finanțate de Uniune, a activităților de standardizare și internaționale. În special, proiectul-pilot la scară largă STORK și ISO 29115 se referă, printre altele, la nivelurile 2, 3 și 4, care ar trebui să fie luate cu prioritate în considerare în stabilirea cerințelor tehnice minime, a standardelor și procedurilor pentru nivelurile de asigurare scăzut, substanțial și ridicat, în sensul prezentului regulament, asigurând, în același timp, aplicarea uniformă a prezentului regulament în special în ceea ce privește nivelul de asigurare ridicat în legătură cu dovedirea identității în vederea eliberării de certificate calificate. Cerințele stabilite ar trebui să fie neutre din punct de vedere tehnologic. Ar trebui să fie posibilă realizarea cerințelor de siguranță necesare prin intermediul diferitelor tehnologii.

(17) Statele membre ar trebui să încurajeze sectorul privat să utilizeze în mod voluntar mijloace de identificare electronică în cadrul unui sistem notificat, în scopuri de identificare, atunci când este nevoie pentru servicii online sau pentru tranzacții electronice. Posibilitatea de a utiliza aceste mijloace de identificare electronică ar permite sectorului privat să se bazeze pe identificarea și autentificarea electronică deja utilizată pe scară largă în multe state membre cel puțin pentru serviciile publice și să faciliteze accesul întreprinderilor și cetățenilor la serviciile lor online dincolo de frontiere. Pentru a facilita utilizarea acestor mijloace de identificare electronică dincolo de frontiere de către sectorul privat, posibilitatea de autentificare furnizată de orice stat membru ar trebui să fie disponibilă beneficiarilor din sectorul privat stabiliți în afara teritoriului statului membru respectiv în aceleași condiții ca cele aplicate beneficiarilor din sectorul privat stabiliți în statul membru respectiv. Prin urmare, în ceea ce privește beneficiarii din sectorul privat, statul membru care notifică poate defini condițiile de acces la mijloacele de autentificare. Aceste condiții de acces pot stabili dacă mijloacele de autentificare aferente sistemului notificat sunt sau nu disponibile imediat pentru beneficiarii din sectorul privat.

(18) Prezentul regulament ar trebui să prevadă răspunderea statului membru care notifică, a părții care emite mijloacele de identificare electronică și a părții care aplică procedura de autentificare în cazul neîndeplinirii obligațiilor relevante în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să fie aplicat în conformitate cu normele de drept intern privind răspunderea. Prin urmare, aceasta nu aduce atingere respectivelor norme naționale privind, de exemplu, definiția prejudiciului sau normele de procedură aplicabile relevante, inclusiv sarcina probei.

(19) Securitatea sistemelor de identificare electronică este esențială pentru recunoașterea transfrontalieră reciprocă fiabilă a mijloacelor de identificare electronică. În acest context, statele membre ar trebui să coopereze în ceea ce privește securitatea și interoperabilitatea sistemelor de identificare electronică la nivelul Uniunii. Ori de câte ori sistemele de identificare electronică necesită utilizarea unor elemente hardware sau software specifice de către beneficiari la nivel național, interoperabilitatea transfrontalieră necesită ca statele membre respective să nu impună astfel de cerințe și costuri aferente beneficiarilor stabiliți în afara teritoriului lor. În acest caz, ar trebui examinate și elaborate soluții adecvate care să țină seama de cadrul de interoperabilitate. Cu toate acestea, cerințele tehnice care decurg din specificațiile intrinsece ale mijloacelor naționale de identificare electronică și care sunt susceptibile de a afecta deținătorii unor astfel de mijloace electronice (de exemplu, carduri cu memorie) sunt inevitabile.

(20) Cooperarea dintre statele membre ar trebui să faciliteze interoperabilitatea tehnică a sistemelor de identificare electronică notificate pentru a favoriza un nivel ridicat de încredere și securitate corespunzător gradului de risc. Schimbul de informații și de bune practici între statele membre, în vederea recunoașterii lor reciproce, ar trebui să contribuie la această cooperare.

(21) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să stabilească un cadru juridic general pentru utilizarea serviciilor de încredere. Totuși, acesta nu ar trebui să creeze o obligație generală de a le utiliza sau de a instala un punct de acces pentru toate serviciile de încredere existente. În special, acesta nu ar trebui să reglementeze prestarea de servicii utilizate exclusiv în cadrul sistemelor închise între un set definit de participanți, care nu au niciun efect asupra părților terțe. De exemplu, sistemele instituite în întreprinderi sau în administrațiile publice pentru a gestiona procedurile interne care utilizează serviciile de încredere nu ar trebui să intre sub incidența cerințelor din prezentul regulament. Doar serviciile de încredere prestate publicului având efecte asupra părților terțe ar trebui să îndeplinească cerințele stabilite în regulament. Prezentul regulament nu ar trebui să reglementeze nici aspectele privind încheierea și valabilitatea contractelor sau a altor obligații juridice, în cazul în care există cerințe cu privire la formă prevăzute de dreptul intern sau al Uniunii. Mai mult, prezentul regulament nu ar trebui să afecteze cerințele naționale cu privire la formă aferente registrelor publice, în special registrelor comerțului și cadastrului.

(22) Pentru a contribui la utilizarea transfrontalieră generală a serviciilor de încredere, ar trebui să fie posibilă utilizarea acestora ca probe în procedurile judiciare în toate statele membre. Efectul juridic al serviciilor de încredere trebuie definit de dreptul intern, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

(23) În măsura în care prezentul regulament creează o obligație de a recunoaște un serviciu de încredere, respectivul serviciu de încredere poate fi respins numai dacă destinatarul obligației nu este în măsură să îl citească sau să îl verifice din motive tehnice, care nu pot face obiectul controlului imediat al destinatarului. Cu toate acestea, această obligație în sine nu ar trebui să impună unui organism public să obțină elementele de hardware și software necesare pentru lizibilitatea tehnică a tuturor serviciilor de încredere existente.

(24) Statele membre pot să mențină sau să introducă dispoziții naționale, în conformitate cu dreptul Uniunii, referitoare la serviciile de încredere în măsura în care aceste servicii nu sunt armonizate integral în prezentul regulament. Cu toate acestea, serviciile de încredere care sunt conforme cu prezentul regulament ar trebui să circule liber pe piața internă.

(25) Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a defini alte tipuri de servicii de încredere, în plus față de cele care fac parte din lista închisă de servicii de încredere prevăzută în prezentul regulament, în scopul recunoașterii acestora la nivel național ca servicii de încredere calificate.

(26) Datorită ritmului schimbărilor tehnologice, prezentul regulament ar trebui să adopte o abordare deschisă inovării.

(27) Prezentul regulament ar trebui să fie neutru din punctul de vedere al tehnologiei. Efectele juridice pe care le acordă ar trebui să fie realizabile prin orice mijloc tehnic, cu condiția ca cerințele prezentului regulament să fie îndeplinite.

(28) Pentru a spori în special încrederea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și a consumatorilor în piața internă și pentru a promova utilizarea serviciilor și produselor de încredere, noțiunile de servicii de încredere calificate și prestator de servicii de încredere calificat ar trebui să fie introduse pentru a indica cerințele și obligațiile care asigură securitatea la nivel înalt a oricăror servicii și produse de încredere calificate utilizate sau furnizate.

(29) În conformitate cu obligațiile în temeiul Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, aprobată prin Decizia 2010/48/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special art. 9 din convenție, persoanele cu handicap ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza serviciile de încredere și produsele destinate utilizatorului final utilizate la prestarea serviciilor respective, în aceleași condiții ca și ceilalți consumatori. Prin urmare, dacă este posibil, serviciile de încredere prestate și produsele destinate utilizatorului final utilizate pentru prestarea serviciilor respective ar trebui să fie accesibile persoanelor cu handicap. Studiul de fezabilitate ar trebui să includă, printre altele, considerații tehnice și economice.

⁽¹⁾Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (JO L 23, 27.1.2010, p. 35).

(30) Statele membre ar trebui să desemneze un organism de supraveghere sau organisme de supraveghere pentru realizarea activităților de supraveghere în conformitate cu prezentul regulament. Statele membre ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a decide, pe baza unui acord reciproc cu alt stat membru, să desemneze un organism de supraveghere pe teritoriul acestui alt stat membru.

(31) Organismele de supraveghere ar trebui să coopereze cu autoritățile de protecție a datelor, de exemplu prin informarea acestora cu privire la rezultatele auditurilor prestatorilor de servicii de încredere calificați, în cazul în care se presupune că normele de protecție a datelor cu caracter

personal au fost încălcate. Informațiile furnizate ar trebui să vizeze în special incidentele privind securitatea și încălcarea securității datelor cu caracter personal.

(32) Ar trebui să fie obligatoriu pentru toți prestatorii de servicii de încredere să aplice bune practici de securitate corespunzătoare riscurilor legate de activitățile lor, pentru a spori încrederea utilizatorilor în piața unică.

(33) Dispozițiile privind utilizarea pseudonimelor în certificate nu ar trebui să împiedice statele membre să solicite identificarea persoanelor în conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern.

(34) Toate statele membre ar trebui să respecte cerințele esențiale comune de supraveghere pentru a se asigura un nivel de securitate comparabil al serviciilor de încredere calificate. Pentru a facilita aplicarea consecventă a acestor cerințe pe întreg teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să adopte proceduri comparabile și ar trebui să efectueze schimburi de informații cu privire la activitățile lor de supraveghere și la bunele practici în domeniu.

(35) Toți prestatorii de servicii de încredere ar trebui să facă obiectul cerințelor prevăzute de prezentul regulament, în special al celor privind securitatea și responsabilitatea de a asigura diligența necesară, transparența și asumarea răspunderii pentru operațiunile și serviciile lor. Totuși, ținând seama de tipul de servicii prestate de prestatorii de servicii de încredere, este oportun să se facă o distincție, în ceea ce privește cerințele respective, între prestatorii de servicii de încredere calificați și necalificați.

(36) Stabilirea unui regim de supraveghere pentru toți prestatorii de servicii de încredere ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile în privința securității și a asumării responsabilității pentru operațiunile și serviciile lor, contribuind astfel la protecția utilizatorilor și la funcționarea pieței interne. Prestatorii de servicii de încredere necalificați ar trebui să facă obiectul unor activități de supraveghere ex post lejere și bazate pe reacție, justificate de natura serviciilor și a operațiunilor lor. Prin urmare, organismul de supraveghere nu ar trebui să aibă nicio obligație generală de a supraveghea prestatorii de servicii necalificați. Organismul de supraveghere ar trebui să acționeze doar în cazul în care este informat (de exemplu, de către prestatorul de servicii de încredere necalificat în persoană, de către un alt organism de supraveghere, printr-o notificare de la un utilizator sau un partener de afaceri sau pe baza propriilor investigații) că un prestator de servicii de încredere necalificat nu respectă cerințele prezentului regulament.

(37) Prezentul regulament ar trebui să prevadă răspunderea tuturor prestatorilor de servicii de încredere. În special, regulamentul stabilește un regim de răspundere în cadrul căruia toți prestatorii de servicii de încredere ar trebui să fie răspunzători pentru prejudiciile aduse oricărei persoane fizice sau juridice din cauza nerespectării obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament. Pentru a facilita evaluarea riscului financiar pe care prestatorii de servicii de încredere l-ar putea avea de suportat sau pe care aceștia ar trebui să îl acopere prin intermediul polițelor de asigurare, prezentul regulament permite prestatorilor de servicii de încredere să stabilească restricții, în anumite condiții, privind utilizarea serviciilor pe care le oferă și îi scutește de răspunderea pentru prejudiciile rezultate din utilizarea serviciilor peste aceste restricții. Clienții ar trebui să fie informați în prealabil, în mod corespunzător, cu privire la

restricții. Aceste restricții ar trebui să poată fi recunoscute de către o parte terță, de exemplu prin includerea de informații cu privire la acestea în clauzele și condițiile aferente serviciului furnizat sau prin alte mijloace ușor de recunoscut. Pentru punerea în aplicare a acestor principii, prezentul regulament ar trebui aplicat în conformitate cu normele naționale în materie de răspundere. Prin urmare, prezentul regulament nu aduce atingere normelor naționale privind, de exemplu, definiția prejudiciului, a intenției, a neglijenței sau privind normele procedurale aplicabile relevante.

(38)Notificarea cazurilor de încălcare a securității și evaluarea riscurilor privind securitatea sunt esențiale în vederea furnizării de informații corespunzătoare către părțile în cauză, în caz de încălcare a securității sau de pierdere a integrității.

(39)Pentru a permite Comisiei și statelor membre să evalueze eficiența mecanismului de notificare a încălcărilor introdus prin prezentul regulament, ar trebui să li se solicite organismelor de supraveghere să furnizeze informații sintetizate Comisiei și Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).

(40)Pentru a permite Comisiei și statelor membre să evalueze eficiența mecanismului de supraveghere consolidată introdus prin prezentul regulament, ar trebui să li se solicite organismelor de supraveghere să prezinte un raport cu privire la activitățile lor. Acest lucru ar contribui la facilitarea schimbului de bune practici între organisme de supraveghere și ar asigura verificarea punerii în aplicare în mod consecvent și eficient în toate statele membre a cerințelor esențiale privind supravegherea.

(41)Pentru a garanta sustenabilitatea și durabilitatea serviciilor de încredere calificate și pentru a spori încrederea utilizatorilor în continuitatea serviciilor de încredere calificate, organismele de supraveghere ar trebui să verifice existența și aplicarea corectă a dispozițiilor privind planurile de încetare a serviciului în cazurile în care prestatorii de servicii de încredere calificați își încetează activitățile.

(42)Pentru a facilita supravegherea prestatorilor de servicii de încredere calificați, de exemplu, atunci când un furnizor își prestează serviciile pe teritoriul unui alt stat membru și nu face acolo obiectul supravegherii sau în cazul în care calculatoarele unui prestator sunt situate pe teritoriul unui alt stat membru decât cel în care este stabilit, ar trebui să fie instituit un sistem de asistență reciprocă între organisme de supraveghere din statele membre.

(43)Pentru a asigura respectarea de către prestatorii de servicii de încredere calificați a cerințelor stabilite în prezentul regulament și conformitatea serviciilor prestate de aceștia cu respectivele cerințe, un organism de evaluare a conformității ar trebui să efectueze o evaluare a conformității, iar rapoartele de evaluare a conformității rezultate ar trebui transmise de prestatorii de servicii de încredere calificați către organismul de supraveghere. Atunci când organismul de supraveghere impune unui prestator de servicii de încredere calificat să prezinte un raport de evaluare a conformității ad hoc, organismul de supraveghere ar trebui să respecte, în special, principiile bunei administrări, inclusiv obligația de a-și motiva deciziile, precum și principiul proporționalității. Prin urmare, organismul de supraveghere ar trebui să-și motiveze în mod corespunzător decizia de a solicita o evaluare a conformității ad hoc.

(44)Prezentul regulament urmărește să asigure un cadru coerent cu scopul de a oferi un nivel înalt de siguranță și de securitate juridică a serviciilor de încredere. În acest sens, atunci când abordează evaluarea conformității produselor și serviciilor, Comisia ar trebui, după caz, să identifice sinergii cu sistemele europene și internaționale relevante existente, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ care stabilește cerințele de acreditare ale organismelor de evaluare a conformității și de supraveghere a pieței de produse.

⁽¹⁾Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

(45)Pentru a permite un proces de inițiere eficient, care ar trebui să ducă la includerea prestatorilor de servicii de încredere calificați și a serviciilor de încredere calificate pe care le prestează în listele sigure, interacțiunile preliminare dintre potențialii prestatori de servicii de încredere calificați și organismul de supraveghere competent ar trebui să fie încurajate, în scopul facilitării diligenței necesare care conduce la prestarea de servicii de încredere calificate.

(46)Listele sigure sunt elemente esențiale pentru construirea încrederii între operatorii de piață, deoarece ele indică statutul de calificat al prestatorului de servicii în momentul supravegherii.

(47)Încrederea în serviciile online și facilitarea acestora sunt esențiale pentru ca utilizatorii să beneficieze pe deplin de serviciile electronice și să se bazeze în mod conștient pe acestea. În acest scop, ar trebui creată o marcă de încredere a UE cu scopul de a identifica serviciile de încredere calificate prestate de prestatori de servicii de încredere calificați. O astfel de marcă de încredere a UE pentru serviciile de încredere calificate ar diferenția în mod clar serviciile de încredere calificate de alte servicii de încredere, contribuind astfel la transparența pe pieței. Utilizarea unei mărci de încredere a UE de către prestatorii de servicii de încredere calificați ar trebui să fie voluntară și nu ar trebui să conducă la nicio altă cerință decât cele prevăzute în prezentul regulament.

(48)Deși un nivel ridicat de securitate este necesar pentru a asigura recunoașterea reciprocă a semnăturilor electronice, în cazuri speciale, cum ar fi în contextul Deciziei 2009/767/CE a Comisiei ⁽¹⁾, semnăturile electronice cu un nivel mai scăzut de asigurare a securității ar trebui să fie, de asemenea, acceptate.

⁽¹⁾Decizia 2009/767/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 de stabilire a unor măsuri de facilitare a utilizării procedurilor prin mijloace electronice prin intermediul ghișeelelor unice în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 274, 20.10.2009, p. 36).

(49)Prezentul regulament ar trebui să stabilească principiul conform căruia unei semnături electronice nu ar trebui să i se refuze efectul juridic din motiv că aceasta este în format electronic

sau că nu îndeplinește cerințele pentru semnătura electronică calificată. Cu toate acestea, efectul juridic al semnăturilor electronice se definește în dreptul intern, cu excepția cerinței prevăzute în prezentul regulament, conform căreia o semnătură electronică calificată ar trebui să aibă efecte juridice echivalente cu cele ale semnăturii olografe.

(50) Deoarece autoritățile competente din statele membre utilizează, în prezent, formate diferite de semnături electronice avansate pentru a-și semna documentele în mod electronic, este necesar să se asigure că cel puțin un număr de formate de semnături electronice avansate pot fi procesate tehnic de statele membre atunci când primesc documente semnate în mod electronic. În mod similar, în cazul în care autoritățile competente din statele membre utilizează sigilii electronice avansate, ar fi necesar să se asigure că acestea pot procesa cel puțin un număr de formate de sigilii electronice avansate.

(51) Ar trebui să fie posibil pentru semnatar să încredințeze dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate unei părți terțe, cu condiția ca mecanismele și procedurile adecvate să fie puse în aplicare pentru a se asigura că semnatarul are control unic asupra utilizării datelor sale de creare a semnăturilor electronice și cu condiția ca utilizarea dispozitivului să îndeplinească cerințele privind semnătura electronică calificată.

(52) Crearea semnăturilor electronice la distanță, al căror mediu este gestionat în numele semnatarului de un prestator de servicii de încredere, nu poate decât să se dezvolte având în vedere multiplele sale avantaje economice. Cu toate acestea, pentru a garanta că aceste semnături electronice se bucură de același nivel de recunoaștere juridică de care se bucură semnăturile electronice create cu ajutorul unui mediu care este în totalitate gestionat de utilizator, prestatorii care oferă servicii de semnătură electronică la distanță ar trebui să aplice proceduri de securitate a gestionării și administrării specifice și să utilizeze sisteme și produse fiabile, care să includă canale de comunicare electronică sigure, pentru a garanta fiabilitatea mediului de creare a semnăturii electronice și faptul că acest mediu este utilizat sub controlul exclusiv al semnatarului. În cazul unei semnături electronice calificate create cu ajutorul unui dispozitiv de creare a semnăturilor electronice la distanță, ar trebui să se aplice cerințele aplicabile prestatorilor de servicii de încredere calificați menționați în prezentul regulament.

(53) Suspendarea certificatelor calificate este o practică operațională consacrată a prestatorilor de servicii de încredere într-o serie de state membre, care este diferită de revocare și atrage după sine pierderea temporară a valabilității unui certificat. Pentru asigurarea securității juridice este necesar ca statutul de suspendat al unui certificat să fie întotdeauna indicat în mod clar. În acest scop, prestatorii de servicii de încredere ar trebui să aibă responsabilitatea de a indica în mod clar statutul certificatului și, în cazul în care acesta este suspendat, perioada, indicată cu precizie, pentru care certificatul a fost suspendat. Prezentul regulament nu ar trebui să impună prestatorilor de servicii de încredere sau statelor membre utilizarea suspendării, ci ar trebui să prevadă norme de transparență în cazul în care o astfel de practică este disponibilă.

(54) Interoperabilitatea transfrontalieră și recunoașterea certificatelor calificate reprezintă o condiție prealabilă pentru recunoașterea transfrontalieră a semnăturilor electronice calificate. Prin urmare, certificatele calificate nu ar trebui să facă obiectul niciunei cerințe obligatorii în

plus față de cerințele prevăzute în prezentul regulament. Cu toate acestea, ar trebui să se permită, la nivel național, includerea unor atribute specifice, precum identificatorii unici, în cadrul certificatelor calificate, cu condiția ca aceste atribute specifice să nu afecteze interoperabilitatea transfrontalieră și recunoașterea certificatelor calificate și a semnăturilor electronice.

(55) Certificarea de securitate informatică bazată pe standarde internaționale, de exemplu ISO 15408 și metodele de evaluare conexe și acordurile de recunoaștere reciprocă, este un instrument important pentru a verifica siguranța dispozitivelor de creare a semnăturii electronice calificate și ar trebui promovat. Cu toate acestea, soluțiile și serviciile inovatoare, cum ar fi semnarea pe telefonul mobil și semnarea în cloud, se bazează pe soluții tehnice și organizaționale pentru dispozitive de creare a semnăturii electronice calificate pentru care este posibil să nu fie încă disponibile standarde de securitate sau a căror primă certificare de securitate informatică este în curs. Nivelul de securitate al respectivelor dispozitive de creare a semnăturii electronice calificate ar putea fi evaluat prin utilizarea unor procese alternative numai în cazul în care astfel de standarde de securitate nu sunt disponibile sau în cazul în care prima certificare de securitate informatică este în desfășurare. Aceste procese ar trebui să fie comparabile cu standardele pentru certificarea în materie de securitate informatică, în măsura în care nivelurile lor de securitate sunt echivalente. Aceste procese ar putea fi facilitate de o evaluare inter pares.

(56) Prezentul regulament ar trebui să prevadă cerințe pentru dispozitivele de creare a semnăturii electronice calificate în vederea asigurării funcționalității semnăturilor electronice avansate. Prezentul regulament nu ar trebui să reglementeze întregul mediu al sistemului în care funcționează astfel de dispozitive. Prin urmare, domeniul de aplicare al certificării dispozitivelor de creare a semnăturii calificate ar trebui să se limiteze la componentele hardware și la elementele de software de sistem utilizate pentru gestionarea și protejarea datelor aferente creării semnăturii care sunt create, stocate sau prelucrate în dispozitivul de creare a semnăturii. După cum se detaliază în standardele relevante, domeniul de aplicare al obligației de certificare ar trebui să excludă cererile de creare a semnăturii.

(57) Pentru a asigura securitatea juridică cu privire la valabilitatea semnăturii, este esențial să se specifice în detaliu componentele unei semnături electronice calificate care ar trebui să fie evaluate de către beneficiarul care efectuează validarea. Mai mult, specificarea cerințelor pentru prestatorii de servicii de încredere calificați care pot presta un serviciu de validare calificat beneficiarilor care nu vor sau care nu pot îndeplini ei înșiși validarea semnăturilor electronice calificate ar trebui să stimuleze sectorul public și privat să investească în astfel de servicii. Ambele elemente ar trebui să facă validarea semnăturilor electronice calificate ușoară și convenabilă pentru toate părțile la nivelul Uniunii.

(58) Atunci când o tranzacție necesită un sigiliu electronic calificat de la o persoană juridică, o semnătură electronică calificată de la reprezentantul autorizat al persoanei juridice ar trebui să fie, de asemenea, acceptabilă.

(59) Sigiliile electronice ar trebui să servească drept dovadă că un document electronic a fost emis de către o persoană juridică, asigurând certitudinea originii și integrității documentului.

(60) Prestatorii de servicii de încredere care eliberează certificate calificate pentru sigiliul electronic ar trebui să pună în aplicare măsurile necesare pentru a putea stabili identitatea persoanei fizice care reprezintă persoana juridică pentru care se eliberează certificatul calificat pentru sigiliul electronic, în cazul în care o astfel de identificare este necesară la nivel național în cadrul procedurilor judiciare sau administrative.

(61) Prezentul regulament ar trebui să asigure păstrarea pe termen lung a informațiilor, pentru a asigura valabilitatea juridică a semnăturilor și sigiliilor electronice pe perioade lungi de timp și a garanta că acestea pot fi validate indiferent de schimbările tehnologice viitoare.

(62) Pentru a asigura securitatea mărcilor temporale electronice calificate, prezentul regulament ar trebui să impună utilizarea unui sigiliu electronic avansat sau a unei semnături electronice avansate sau a altor metode echivalente. Se preconizează că inovarea poate conduce la noi tehnologii care ar putea asigura mărcilor temporale un nivel de securitate echivalent. Ori de câte ori este utilizată o altă metodă decât sigiliul electronic avansat sau semnătura electronică avansată, prestatorului de servicii de încredere calificat ar trebui să-i revină obligația să demonstreze, în cadrul raportului de evaluare a conformității, că o astfel de metodă asigură un nivel echivalent de securitate și respectă obligațiile stabilite în prezentul regulament.

(63) Documentele electronice sunt importante pentru dezvoltarea în continuare a tranzacțiilor electronice transfrontaliere în cadrul pieței interne. Prezentul regulament ar trebui să stabilească principiul conform căruia unui document electronic nu ar trebui să i se refuze efectul juridic din motiv că acesta este în format electronic, pentru a garanta faptul că o tranzacție electronică nu va fi respinsă doar din motivul că un document este în format electronic.

(64) Atunci când abordează formatele semnăturilor și sigiliilor electronice avansate, Comisia ar trebui să se bazeze pe practicile, standardele și legislația existente, în special pe Decizia 2011/130/UE a Comisiei ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2011/130/UE a Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a unor cerințe minime pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 53, 26.2.2011, p. 66).

(65) În plus față de autentificarea documentului emis de persoana juridică, sigiliile electronice pot fi utilizate pentru autentificarea oricărui bun digital al persoanei juridice, precum coduri de software sau servere.

(66) Este esențial să se prevadă un cadru juridic pentru a facilita recunoașterea transfrontalieră între sistemele juridice naționale existente în ceea ce privește serviciile de distribuție electronică înregistrată. Acest cadru ar putea genera, de asemenea, noi oportunități de piață pentru ca prestatorii de servicii de încredere ai Uniunii să ofere noi servicii paneuropene de distribuție electronică înregistrată.

(67) Serviciile de autentificare a site-urilor internet oferă o modalitate prin care un vizitator al unui site internet poate fi sigur că în spatele site-ului internet se află o entitate autentică și

legitimă. Aceste servicii contribuie la construirea încrederii în desfășurarea de activități comerciale online, întrucât utilizatorii vor avea încredere într-un site internet care a fost autentificat. Furnizarea și utilizarea serviciilor de autentificare a unui site internet sunt complet voluntare. Cu toate acestea, pentru ca autentificarea unui site internet să devină un mijloc de a spori încrederea, de a oferi utilizatorului o experiență mai bună și de a stimula creșterea economică pe piața internă, prezentul regulament ar trebui să prevadă obligații minime în materie de securitate și răspundere pentru prestatori și serviciile oferite de aceștia. În acest scop, rezultatele inițiativelor existente coordonate de entitățile din domeniu, de exemplu, Forumul autorităților de certificare/browser-elor - Forumul CA/B, au fost luate în considerare. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să împiedice utilizarea altor mijloace sau metode pentru autentificarea unui site internet care nu intră sub incidența prezentului regulament și nici nu ar trebui să împiedice prestatorii de servicii de autentificare a site-urilor internet din țări terțe să își ofere serviciile clienților din Uniune. Cu toate acestea, prestatorii din țări terțe ar trebui să obțină recunoașterea serviciilor lor de autentificare a site-urilor internet drept servicii calificate, în conformitate cu prezentul regulament, numai în cazul în care a fost încheiat un acord internațional între Uniune și țara de stabilire a prestatorului.

(68) Conceptul de „persoană juridică”, în conformitate cu dispozițiile din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) referitoare la stabilire, le dă operatorilor libertatea de a alege forma juridică pe care ei o consideră potrivită pentru a-și desfășura activitatea. În consecință, „persoană juridică”, în sensul din TFUE, înseamnă toate entitățile constituite în temeiul dreptului unui stat membru sau reglementate de acesta, indiferent de forma lor juridică.

(69) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt încurajate să recunoască identificarea electronică și serviciile de încredere reglementate de prezentul regulament în scopul cooperării administrative, bazându-se în special pe bunele practici existente și pe rezultatele proiectelor în curs de desfășurare în domeniile care fac obiectul prezentului regulament.

(70) Pentru a completa anumite aspecte tehnice detaliate ale prezentului regulament într-o manieră flexibilă și rapidă, competența de a adopta acte în conformitate cu art. 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește criteriile care trebuie respectate de către organismele responsabile de certificarea dispozitivelor de creare a semnăturilor electronice calificate. Este deosebit de important ca, pe parcursul activităților pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(71) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei, în special pentru a specifica numerele de referință ale standardelor a căror utilizare ar oferi o prezumție de conformitate cu anumite cerințe prevăzute în prezentul regulament. Respectivale competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

(¹)Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(72)Atunci când adoptă acte delegate sau de punere în aplicare, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de standardele și specificațiile tehnice elaborate de organizațiile și organismele de standardizare europene și internaționale, în special de Comitetul European pentru Standardizare (CEN), Institutul European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI), Organizația Internațională de Standardizare (ISO) și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT), cu scopul de a asigura un nivel ridicat de securitate și interoperabilitate a serviciilor electronice de identificare și de încredere.

(73)Din motive de securitate juridică și claritate, Directiva 1999/93/CE ar trebui abrogată.

(74)Pentru a se asigura securitatea juridică pentru operatorii de piață care utilizează deja certificate calificate emise persoanelor fizice în conformitate cu Directiva 1999/93/CE, este necesar să se prevadă o perioadă de timp suficientă în scopuri de tranziție. În mod similar, ar trebui să se prevadă măsuri de tranziție pentru dispozitivele sigure de creare a semnăturilor a căror conformitate a fost determinată în conformitate cu Directiva 1999/93/CE, precum și pentru prestatorii de servicii de certificare care emit certificate calificate înainte de 1 iulie 2016. În cele din urmă, este necesar, de asemenea, să se furnizeze Comisiei mijloacele de a adopta actele de punere în aplicare și actele delegate înainte de data respectivă.

(75)Datele de aplicare prevăzute în prezentul regulament nu aduc atingere obligațiilor existente pe care statele membre le au deja în temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Directivei 2006/123/CE.

(76)Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la art. 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la art. menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

(77)Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu art. 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (²) și a emis un aviz la 27 septembrie 2012 (³),

(²)Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(³)JO C 28, 30.1.2013, p. 6.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I: DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1: Obiect

În vederea asigurării bunei funcționări a pieței interne, vizând în același timp un nivel adecvat de securitate a mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor de încredere, prezentul regulament:

- a) stabilește condițiile în care statele membre recunosc mijloacele de identificare electronică a persoanelor fizice și juridice care intră sub incidența unui sistem notificat de identificare electronică al unui alt stat membru;
- b) stabilește norme pentru serviciile de încredere, în special pentru tranzacțiile electronice; și
- c) stabilește un cadru juridic pentru semnăturile electronice, sigiliile electronice, mărcile temporale electronice, documentele electronice, serviciile de distribuție electronică înregistrate și serviciile de certificare pentru autentificarea unui site internet.

Art. 2: Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică sistemelor de identificare electronică care au fost notificate de către un stat membru și prestatorilor de servicii de încredere cu sediul în Uniune.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică prestării de servicii de încredere care sunt utilizate exclusiv în sisteme închise care decurg din dreptul intern sau din acordurile încheiate între un set definit de participanți.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului intern sau al Uniunii privind încheierea și valabilitatea contractelor sau a altor obligații juridice sau procedurale privind forma.

Art. 3: Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- 1. „identificare electronică” înseamnă procesul de utilizare a datelor de identificare a persoanelor în format electronic, reprezentând în mod unic fie o persoană fizică sau juridică, fie o persoană fizică care reprezintă o persoană juridică;
- 2. „mijloace de identificare electronică” înseamnă o unitate materială și/sau imaterială care conține date de identificare personală și care este folosită în scopul autentificării unui serviciu online;
- 3. „date de identificare personală” înseamnă un set de date care permit stabilirea identității unei persoane fizice sau juridice sau a unei persoane fizice care reprezintă o persoană juridică;
- 4. „sistem de identificare electronică” înseamnă un sistem pentru identificarea electronică în care sunt emise mijloace de identificare electronică pentru persoane fizice sau juridice sau persoane fizice reprezentând persoane juridice;

5.,„autentificare” înseamnă un proces electronic care permite confirmarea identificării electronice a unei persoane fizice sau juridice sau a originii și integrității unor date în format electronic;

6.,„beneficiar” înseamnă o persoană fizică sau juridică care beneficiază de un serviciu de identificare electronică sau de un serviciu de încredere;

7.,„organism din sectorul public” înseamnă un stat, o autoritate regională sau locală, un organism de drept public sau o asociație formată din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public; sau o entitate privată mandată de cel puțin una dintre aceste autorități, organisme sau asociații să presteze servicii publice atunci când acționează în temeiul unui astfel de mandat;

8.,„organism de drept public” înseamnă un organism astfel cum este definit la art. 2 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);

(¹)Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

9.,„semnatar” înseamnă o persoană fizică care creează o semnătură electronică;

10.,„semnătură electronică” înseamnă date în format electronic, atașate la sau asociate logic cu alte date în format electronic și care sunt utilizate de semnatar pentru a semna;

11.,„semnătură electronică avansată” înseamnă o semnătură electronică ce îndeplinește cerințele prevăzute la art. 26;

12.,„semnătură electronică calificată” înseamnă o semnătură electronică avansată care este creată de un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru semnăturile electronice;

13.,„date de creare a semnăturilor electronice” înseamnă date unice care sunt utilizate de semnatar pentru a crea o semnătură electronică;

14.,„certificat pentru semnătura electronică” înseamnă o atestare electronică care face legătura între datele de validare a semnăturii electronice și o persoană fizică și care confirmă cel puțin numele sau pseudonimul persoanei respective;

15.,„certificat calificat pentru semnătură electronică” înseamnă un certificat pentru semnăturile electronice care este emis de un prestator de servicii de încredere calificat și care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa I;

16.,„serviciu de încredere” înseamnă un serviciu electronic prestat în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, care constă în:

a)crearea, verificarea și validarea semnăturilor electronice, a sigiliilor electronice sau a mărcilor temporale electronice, a serviciilor de distribuție electronică înregistrată și a certificatelor aferente serviciilor respective; sau

b)crearea, verificarea și validarea certificatelor pentru autentificarea unui site internet; sau

c) păstrarea semnăturilor electronice, a sigiliilor sau a certificatelor aferente serviciilor respective;

17., „serviciu de încredere calificat” înseamnă un serviciu de încredere care îndeplinește cerințele aplicabile prevăzute de prezentul regulament;

18., „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism definit la art. 2 punctul 13 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, care este acreditat în conformitate cu regulamentul în cauză ca fiind competent să efectueze evaluarea conformității unui prestator de servicii de încredere calificat și a serviciilor de încredere calificate pe care acesta le prestează;

19., „prestator de servicii de încredere” înseamnă o persoană fizică sau juridică care prestează unul sau mai multe servicii de încredere ca prestator de servicii de încredere calificat sau necalificat;

20., „prestator de servicii de încredere calificat” înseamnă un prestator de servicii de încredere care prestează unul sau mai multe servicii de încredere calificate și căruia i se acordă statutul de calificat de către organismul de supraveghere;

21., „produs” înseamnă hardware sau software sau componente relevante de hardware sau software, destinate să fie utilizate pentru prestarea de servicii de încredere;

22., „dispozitiv de creare a semnăturilor electronice” înseamnă software sau hardware configurat, utilizat pentru a crea o semnătură electronică;

23., „dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat” înseamnă un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II;

24., „creatorul unui sigiliu” înseamnă o persoană juridică care creează un sigiliu electronic;

25., „sigiliu electronic” înseamnă date în format electronic atașate la sau asociate logic cu alte date în format electronic pentru asigurarea originii și integrității acestora din urmă;

26., „sigiliu electronic avansat” înseamnă un sigiliu electronic care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 36;

27., „sigiliu electronic calificat” înseamnă un sigiliu electronic avansat care este creat de un dispozitiv de creare a sigiliilor electronice calificat și care se bazează pe un certificat calificat pentru sigiliile electronice;

28., „date de creare a sigiliilor electronice” înseamnă date unice care sunt utilizate de creatorul sigiliului electronic pentru a crea un sigiliu electronic;

29., „certificat pentru sigiliul electronic” înseamnă o atestare electronică care face legătura între datele de validare a sigiliului electronic și o persoană juridică și care confirmă numele persoanei respective;

30., „certificat calificat pentru sigiliul electronic” înseamnă un certificat pentru un sigiliu electronic care este emis de un prestator de servicii de încredere calificat și care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa III;

31., „dispozitiv de creare a sigiliului electronic” înseamnă software sau hardware configurat, utilizat pentru a crea un sigiliu electronic;

32.,,dispozitiv de creare a sigiliului electronic calificat” înseamnă un dispozitiv de creare a sigiliului electronic care îndeplinește mutatis mutandis cerințele prevăzute în anexa II;

33.,,marcă temporală electronică” înseamnă date în format electronic care leagă alte date în format electronic de un anumit moment, stabilind dovezi că acestea din urmă au existat la acel moment;

34.,,marcă temporală electronică calificată” înseamnă o marcă temporală electronică care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 42;

35.,,document electronic” înseamnă orice conținut stocat în format electronic, în special sub formă de text sau de înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală;

36.,,serviciu de distribuție electronică înregistrată” înseamnă un serviciu care permite transmiterea de date între părți terțe prin mijloace electronice și furnizează dovezi referitoare la manipularea datelor transmise, inclusiv dovezi privind trimiterea și primirea datelor și care protejează datele transmise împotriva riscului de pierdere, furt, deteriorare sau orice modificare neautorizată;

37.,,serviciu de distribuție electronică înregistrată calificat” înseamnă un serviciu de distribuție electronică înregistrată care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 44;

38.,,certificat pentru autentificarea unui site internet” înseamnă o atestare care face posibilă autentificarea unui site internet și face legătura între site-ul internet și persoana fizică sau juridică căreia i s-a emis certificatul;

39.,,certificat calificat pentru autentificarea unui site internet” înseamnă un certificat pentru autentificarea unui site internet care este emis de un prestator de servicii de încredere calificat și care îndeplinește cerințele prevăzute în anexa IV;

40.,,date de validare” înseamnă date care sunt utilizate pentru a valida o semnătură electronică sau un sigiliu electronic;

41.,,validare” înseamnă procesul prin care se verifică și se confirmă dacă o semnătură electronică sau un sigiliu electronic este validă/valid.

Art. 4: Principiul pieței interne

(1) Nu există nicio restricție privind prestarea de servicii de încredere pe teritoriul unui stat membru de către un prestator de servicii de încredere stabilit în alt stat membru, din motive care se încadrează în domeniile reglementate de prezentul regulament.

(2) Produsele și serviciile de încredere care sunt conforme cu prezentul regulament sunt autorizate pentru a circula liber pe piața internă.

Art. 5: Prelucrarea și protecția datelor

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

(2) Fără a aduce atingere efectului juridic aferent pseudonimelor în temeiul dreptului intern, utilizarea pseudonimelor în cadrul tranzacțiilor electronice nu este interzisă.

CAPITOLUL II: IDENTIFICARE ELECTRONICĂ

Art. 6: Recunoașterea reciprocă

(1) Atunci când este necesară o identificare electronică care utilizează un mijloc de identificare electronică și o autentificare în temeiul dreptului intern sau al practicii administrative naționale pentru a accesa un serviciu prestat online de un organism din sectorul public într-un stat membru, mijloacele de identificare electronică emise într-un alt stat membru sunt recunoscute în primul stat membru în scopul autentificării transfrontaliere a respectivului serviciu online, cu condiția să fie îndeplinite următoarele condiții:

- a) mijloacele de identificare electronică să fie emise în cadrul unui sistem de identificare electronică inclus în lista publicată de Comisie în temeiul art. 9;
- b) nivelul de asigurare al respectivelor mijloace de identificare electronică să corespundă unui nivel de asigurare egal sau mai ridicat decât nivelul de asigurare impus de organismul din sectorul public relevant pentru a accesa respectivul serviciu online în primul stat membru, cu condiția ca nivelul de asigurare al mijloacelor de identificare electronică respective să corespundă nivelului de asigurare substanțial sau ridicat;
- c) **organismul din sectorul public relevant utilizează nivelul de asigurare „substanțial” sau „ridicat” în legătură cu accesarea online a serviciului respectiv.**

Această recunoaștere trebuie să aibă loc în termen de cel mult 12 luni de la publicarea de către Comisie a listei menționate la primul paragraf litera (a).

(2) Mijloacele de identificare electronică eliberate în temeiul unui sistem de identificare electronică inclus în lista publicată de Comisie în conformitate cu art. 9 și care corespund nivelului de asigurare scăzut pot fi recunoscute de către organismele din sectorul public în scopul autentificării transfrontaliere pentru serviciul furnizat online de către organismele respective.

Art. 7: Eligibilitatea pentru notificarea sistemelor de identificare electronică

Un sistem de identificare electronică este eligibil pentru notificare în temeiul art. 9 alineatul (1) în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

a) mijloacele de identificare electronică din cadrul sistemului de identificare electronică sunt emise:

- (i) de statul membru care notifică;
 - (ii) pe baza unui mandat din partea statului membru care notifică; sau
 - (iii) independent de statul membru care notifică și sunt recunoscute de respectivul stat membru;
- b)** mijloacele de identificare electronică din cadrul sistemului de identificare electronică pot fi utilizate pentru a accesa cel puțin un serviciu care este prestat de un organism din sectorul public și care necesită identificarea electronică în statul membru care notifică;
- c)** sistemul de identificare electronică și mijloacele de identificare electronică emise în temeiul acestuia îndeplinesc cerințele aferente cel puțin unuia dintre nivelurile de asigurare prevăzute în actul de punere în aplicare menționat la art. 8 alineatul (3);
- d)** statul membru care notifică se asigură că datele de identificare personală, reprezentând în mod unic persoana în cauză, sunt atribuite, în conformitate cu specificațiile, standardele și procedurile tehnice aferente nivelului de asigurare relevant prevăzut în actul de punere în aplicare menționat

la art. 8 alineatul (3), persoanei fizice sau juridice menționate la art. 3 punctul 1 la momentul emiterii mijloacelor de identificare electronică din cadrul sistemului respectiv;

e) partea care emite mijloacele de identificare electronică din cadrul respectivului sistem se asigură că mijloacele de identificare electronică sunt atribuite persoanelor menționate la litera (d) de la prezentul articol, în conformitate cu specificațiile tehnice, standardele și procedurile aferente nivelului de asigurare corespunzător prevăzut în actul de punere în aplicare menționat la art. 8 alineatul (3);

f) statul membru care notifică asigură disponibilitatea autentificării online, astfel încât orice beneficiar stabilit pe teritoriul altui stat membru să poată confirma datele de identificare personală primite în format electronic.

În cazul altor beneficiari decât organismele din sectorul public, statul membru care notifică poate defini condițiile de acces la mijlocul respectiv de autentificare. Autentificarea transfrontalieră este furnizată gratuit atunci când este efectuată în legătură cu un serviciu online prestat de un organism din sectorul public.

Statele membre nu impun nicio cerință tehnică specifică disproporționată beneficiarilor care intenționează să efectueze o astfel de autentificare, atunci când astfel de cerințe împiedică sau afectează semnificativ interoperabilitatea sistemelor de identificare electronică notificate;

g) cu cel puțin șase luni înaintea notificării în conformitate cu art. 9 alineatul (1), statul membru care notifică furnizează celorlalte state membre, în scopul îndeplinirii obligației prevăzute la art. 12 alineatul (5), o descriere a sistemului respectiv în conformitate cu modalitățile prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la art. 12 alineatul (7);

h) sistemul de identificare electronică îndeplinește cerințele prevăzute în actul de punere în aplicare menționat la art. 12 alineatul (8).

Art. 8: Niveluri de asigurare ale mijloacelor de identificare electronică

(1) Un sistem de identificare electronică notificat în temeiul art. 9 alineatul (1) specifică nivelurile de asigurare scăzut, substanțial și/sau ridicat pentru mijloacele de identificare electronică emise în cadrul sistemului respectiv.

(2) Nivelurile de asigurare scăzut, substanțial și ridicat îndeplinesc următoarele criterii, respectiv:

a) nivelul de asigurare scăzut se referă la un mijloc de identificare electronică în contextul unui sistem de identificare electronică, care asigură un grad substanțial de încredere în legătură cu identitatea pretinsă sau declarată a unei persoane și care este caracterizat prin trimitere la specificațiile tehnice, la standardele și la procedurile corespunzătoare respectivului mijloc de identificare, inclusiv controalele tehnice, al căror scop este de a reduce substanțial riscul unei utilizări frauduloase sau al modificării frauduloase a identității;

b) nivelul de asigurare substanțial se referă la un mijloc de identificare electronică în contextul unui sistem de identificare electronică, care asigură un grad substanțial de încredere în legătură cu identitatea pretinsă sau declarată a unei persoane și care este caracterizat prin trimitere la specificațiile tehnice, la standardele și la procedurile corespunzătoare respectivului mijloc de

identificare, inclusiv controalele tehnice, al căror scop este de a reduce substanțial riscul unei utilizări frauduloase sau al modificării frauduloase a identității;

c) nivelul de asigurare ridicat se referă la un mijloc de identificare electronică în contextul unui sistem de identificare electronică, care asigură un grad mai ridicat de încredere în legătură cu identitatea pretinsă sau declarată a unei persoane decât mijloacele de identificare electronică cu nivel de asigurare substanțial și care este caracterizat prin trimitere la specificațiile tehnice, la standardele și la procedurile corespunzătoare respectivului mijloc de identificare, inclusiv controalele tehnice, al căror scop este de a împiedica utilizarea frauduloasă sau modificarea frauduloasă a identității.

(3) Până la 18 septembrie 2015, ținând cont de standardele internaționale relevante și sub rezerva alineatului (2), Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește specificații tehnice, standarde și proceduri minime, în raport cu care sunt specificate nivelurile de asigurare scăzut, substanțial și ridicat pentru mijloacele de identificare electronică în sensul alineatului (1).

Aceste specificații tehnice, standarde și proceduri minime se stabilesc prin trimitere la fiabilitatea și calitatea următoarelor elemente:

- a) procedura de dovedire și de verificare a identității persoanelor fizice sau juridice care solicită emiterea mijloacelor de identificare electronică;
- b) procedura pentru emiterea mijloacelor de identificare electronică solicitate;
- c) mecanismul de autentificare, prin care persoana fizică sau juridică utilizează mijloacele de identificare electronică pentru a confirma identitatea sa unui beneficiar;
- d) entitatea care emite mijloacele de identificare electronică;
- e) oricare alt organism implicat în solicitarea emiterii mijloacelor de identificare electronică; și
- f) **specificațiile tehnice și de securitate ale mijloacelor de identificare electronică emise.**

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 9: Notificarea

(1) Statul membru care notifică înaintea Comisiei următoarele informații și, fără întârzieri nejustificate, orice modificări ulterioare ale acestora:

- a) o descriere a sistemului de identificare electronică notificat, incluzând nivelurile sale de asigurare și emitentul sau emitenții mijloacelor de identificare electronică din cadrul sistemului;
- b) **regimul de supraveghere aplicabil și informații privind regimul de răspundere referitor la următoarele aspecte:**

- (i) partea care emite mijloacele de identificare electronică; și
- (ii) partea care desfășoară procedura de autentificare;
- c) autoritatea sau autoritățile responsabile pentru sistemul de identificare electronică;
- d) informații privind entitatea sau entitățile care gestionează înregistrarea datelor unice de identificare personală;
- e) o descriere a modului în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la art. 12 alineatul (8);

f) o descriere a autentificării menționate la art. 7 litera (f);

g) dispoziții pentru suspendarea sau revocarea sistemului de identificare electronică notificat, a autentificării sau a părților compromise în cauză.

(2) La un an de la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la art. 8 alineatul (3) și la art. 12 alineatul (8), Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene o listă a sistemelor de identificare electronică care au fost notificate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și informațiile de bază cu privire la acestea.

(3) În cazul în care Comisia primește o notificare după expirarea perioadei menționate la alineatul (2), aceasta publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene modificările la lista menționată la alineatul (2) în termen de două luni de la data primirii respectivei notificări.

(4) Un stat membru poate înainta Comisiei o cerere de eliminare a unui sistem de identificare electronică notificat de respectivul stat membru din lista menționată la alineatul (2). Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene modificările corespunzătoare aduse listei, în termen de o lună de la primirea cererii statului membru.

(5) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să definească circumstanțele, formatele și procedurile pentru notificările în temeiul alineatului (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 10: Încălcarea securității

(1) În cazul în care fie sistemul de identificare electronică notificat în conformitate cu art. 9 alineatul (1), fie autentificarea menționată la art. 7 litera (f) este încălcată sau parțial compromisă într-un mod care afectează fiabilitatea autentificării transfrontaliere a sistemului respectiv, statul membru care notifică suspendă sau revocă, fără întârziere, respectiva autentificare transfrontalieră sau părțile compromise în cauză și informează celelalte state membre și Comisia.

(2) În cazul în care încălcarea sau compromiterea menționată la alineatul (1) este remediată, statul membru care notifică reinstitue autentificarea transfrontalieră și informează celelalte state membre și Comisia fără întârzieri nejustificate.

(3) În cazul în care încălcarea sau compromiterea menționată la alineatul (1) nu este remediată în termen de trei luni de la suspendare sau revocare, statul membru care notifică comunică celorlalte state membre și Comisiei retragerea sistemului de identificare electronică.

Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, fără întârzieri nejustificate, modificările corespunzătoare aduse listei menționate la art. 9 alineatul (2).

Art. 11: Răspunderea

(1) Statul membru care notifică este răspunzător pentru prejudiciul cauzat în mod intenționat sau din neglijență oricărei persoane fizice sau juridice în cadrul unei tranzacții transfrontaliere ca urmare a nerespectării obligațiilor care îi revin în temeiul art. 7 literele (d) și (f).

(2)Partea care emite mijloacele de identificare electronică este răspunzătoare pentru prejudiciul cauzat în mod intenționat sau din neglijență oricărei persoane fizice sau juridice în cadrul unei tranzacții transfrontaliere ca urmare a nerespectării obligației menționate la art. 7 litera (e).

(3)Partea care execută procedura de autentificare este răspunzătoare pentru prejudiciul cauzat în mod intenționat sau din neglijență oricărei persoane fizice sau juridice în cadrul unei tranzacții transfrontaliere pentru neasigurarea executării corecte a autentificării menționate la art. 7 litera (f).

(4)Alineatele (1), (2) și (3) se aplică în conformitate cu normele de drept intern privind răspunderea.

(5)Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere răspunderii care revine, în conformitate cu dreptul intern, părților la o tranzacție în care sunt utilizate mijloace de identificare electronică care intră sub incidența sistemului de identificare electronică notificat în temeiul art. 9 alineatul (1).

Art. 12: Cooperarea și interoperabilitatea

(1)Sistemele naționale de identificare electronică notificate în temeiul art. 9 alineatul (1) sunt interoperabile.

(2)În sensul alineatului (1), se stabilește un cadru de interoperabilitate.

(3)**Cadrul de interoperabilitate îndeplinește următoarele criterii:**

a)urmărește să fie neutru din punctul de vedere al tehnologiei și nu acordă prioritate niciuneia dintre soluțiile tehnice naționale specifice pentru identificarea electronică pe teritoriul statului membru;

b)respectă standardele europene și internaționale, atunci când este posibil;

c)facilitează punerea în aplicare a principiului luării în considerare a vieții private începând cu momentul conceperii (privacy by design); și

d)garantează că datele cu caracter personal sunt prelucrate în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

(4)**Cadru de interoperabilitate este alcătuit din următoarele elemente:**

a)o trimitere la cerințele tehnice minime aferente nivelurilor de asigurare menționate la art. 8;

b)o clasificare a nivelurilor naționale de asigurare aferente sistemelor de identificare electronică notificate în funcție de nivelurile de asigurare menționate la art. 8;

c)o trimitere la cerințele tehnice minime referitoare la interoperabilitate;

d)o trimitere la un set minim de date de identificare personală, reprezentând în mod unic o persoană fizică sau juridică, care sunt disponibile din sistemele de identificare electronică;

e)regulamentul de procedură;

f)dispoziții referitoare la soluționarea litigiilor; și

g)standarde de securitate operaționale comune.

(5)**Statele membre cooperează cu privire la următoarele aspecte:**

a)interoperabilitatea sistemelor de identificare electronică notificate în conformitate cu art. 9 alineatul (1) și a sistemelor de identificare electronică pe care statele membre intenționează să le notifice; și

b)securitatea sistemelor de identificare electronică.

(6) Cooperarea dintre statele membre constă în:

- a) schimbul de informații, de experiență și de bune practici privind sistemele de identificare electronică și, în special, cerințele tehnice referitoare la interoperabilitate și la nivelurile de asigurare;
- b) schimbul de informații, de experiență și de bune practici cu privire la modul de lucru cu nivelurile de asigurare ale sistemelor de identificare electronică menționate la art. 8;
- c) evaluarea inter pares privind sistemele de identificare electronică care fac obiectul prezentului regulament; și
- d) analiza evoluțiilor relevante din domeniul identificării electronice.

(7) Până la 18 martie 2015, Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile procedurale necesare pentru a facilita cooperarea între statele membre menționate la alineatele (5) și (6), în vederea stimulării unui nivel ridicat de încredere și securitate corespunzător gradului de risc.

(8) Până la 18 septembrie 2015, în vederea stabilirii de condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerinței menționate la alineatul (1), sub rezerva criteriilor stabilite la alineatul (3) și luând în considerare rezultatele cooperării dintre statele membre, Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind cadrul de interoperabilitate, astfel cum este prevăzut la alineatul (4).

(9) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (7) și (8) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

CAPITOLUL III: SERVICII DE ÎNCREDERE

SECȚIUNEA 1: Dispoziții generale

Art. 13: Răspunderea și sarcina probei

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), prestatorii de servicii de încredere sunt răspunzători pentru prejudiciile cauzate în mod intenționat sau din neglijență oricărei persoane fizice sau juridice ca urmare a nerespectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

Sarcina de a proba intenția sau neglijența unui prestator de servicii de încredere necalificat revine persoanei fizice sau juridice care introduce o acțiune în despăgubiri pentru prejudiciul menționat la primul paragraf.

Prezumția de intenție sau de neglijență se aplică unui prestator de servicii de încredere calificat, cu excepția cazului în care acesta dovedește că prejudiciul menționat la primul paragraf nu a intervenit din intenția sau din neglijența prestatorului de servicii de încredere calificat.

(2) În cazul în care prestatorii de servicii de încredere își informează clienții în prealabil în mod corespunzător cu privire la restricțiile privind utilizarea serviciilor pe care aceștia le prestează și în cazul în care aceste restricții pot fi recunoscute de părțile terțe, prestatorii de servicii de încredere nu sunt răspunzători pentru prejudiciile rezultate din utilizarea serviciilor care depășesc restricțiile indicate.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică în conformitate cu normele de drept intern privind răspunderea.

Art. 14: Aspecte internaționale

(1) Serviciile de încredere prestate de prestatori de servicii de încredere stabiliți într-o țară terță sunt recunoscute ca fiind echivalente din punct de vedere juridic cu serviciile electronice de încredere calificate prestate de prestatori de servicii de încredere calificați stabiliți în Uniune dacă serviciile de încredere care provin din țara terță sunt recunoscute în temeiul unui acord încheiat între Uniune și țara terță în cauză sau o organizație internațională în conformitate cu art. 218 din TFUE.

(2) **Acordurile menționate la alineatul (1) garantează, în special, că:**

- a) cerințele aplicabile prestatorilor de servicii de încredere calificați stabiliți în Uniune și serviciilor de încredere calificate pe care aceștia le prestează sunt îndeplinite de prestatorii de servicii de încredere din țara terță sau de organizațiile internaționale cu care a fost încheiat acordul, precum și de serviciile de încredere pe care aceștia le prestează;
- b) serviciile de încredere calificate prestate de prestatori de servicii de încredere calificați stabiliți în Uniune sunt recunoscute ca echivalente din punct de vedere juridic cu serviciile de încredere prestate de prestatorii de servicii de încredere din țara terță sau de organizația internațională cu care a fost încheiat acordul.

Art. 15: Accesibilitatea pentru persoanele cu handicap

Dacă este posibil, serviciile de încredere prestate și produsele destinate utilizatorului final utilizate pentru prestarea serviciilor respective sunt accesibile persoanelor cu handicap.

Art. 16: Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

SECȚIUNEA 2: Supravegherea

Art. 17: Organismul de supraveghere

(1) **Statele membre desemnează un organism de supraveghere stabilit pe teritoriul lor sau, de comun acord cu un alt stat membru, un organism de supraveghere stabilit în acel stat membru. Organismul respectiv este responsabil de sarcinile de supraveghere în statul membru care l-a desemnat.**

Organismelor de supraveghere li se conferă competențele necesare și resursele adecvate pentru exercitarea sarcinilor lor.

(2) Statele membre notifică Comisiei denumirile și adresele organismelor lor de supraveghere desemnate.

(3) **Rolul organismului de supraveghere constă în:**

- a) supravegherea prestatorilor de servicii de încredere calificați stabiliți pe teritoriul statului membru care l-a desemnat pentru a se asigura, prin intermediul activităților de supraveghere ex ante și ex post, că respectivii prestatori de servicii de încredere calificați, precum și serviciile de încredere calificate pe care le prestează, îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul regulament;

b) luarea de măsuri, după caz, în legătură cu prestatorii de servicii de încredere necalificați stabiliți pe teritoriul statului membru care l-a desemnat, prin intermediul activităților de supraveghere ex post, atunci când este informat că există presupunerea că respectivii prestatori de servicii de încredere calificați sau serviciile de încredere pe care le prestează nu îndeplinesc cerințele stabilite în prezentul regulament.

(4) În sensul alineatului (3) și sub rezerva restricțiilor prevăzute de acesta, sarcinile organismului de supraveghere includ, în special:

- a) să coopereze cu alte organisme de supraveghere și să acorde asistență acestora, în conformitate cu art. 18;
- b) să efectueze analiza rapoartelor de evaluare a conformității menționate la art. 20 alineatul (1) și la art. 21 alineatul (1);
- c) să informeze celelalte organisme de supraveghere și publicul cu privire la încălcarea securității sau la pierderea integrității, în conformitate cu art. 19 alineatul (2);
- d) să raporteze Comisiei cu privire la activitățile sale principale, în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol;
- e) să realizeze audituri sau să solicite unui organism de evaluare a conformității să efectueze o evaluare a conformității prestatorilor de servicii de încredere calificați, în conformitate cu art. 20 alineatul (2);
- f) să coopereze cu autoritățile de protecție a datelor, în special prin informarea acestora, fără întârzieri nejustificate, cu privire la rezultatele auditurilor prestatorilor de servicii de încredere calificați, în cazul în care se presupune că normele de protecție a datelor cu caracter personal au fost încălcate;
- g) să acorde statutul de calificat prestatorilor de servicii de încredere, precum și serviciilor pe care aceștia le prestează și să retragă statutul respectiv, în conformitate cu articolele 20 și 21;
- h) să informeze organismul responsabil cu lista sigură națională menționată la art. 22 alineatul (3) cu privire la deciziile sale de acordare sau de retragere a statutului de calificat, cu excepția cazului în care respectivul organism este și organism de supraveghere;
- i) să verifice existența și aplicarea corectă a dispozițiilor privind planurile de încetare a serviciului în cazurile în care prestatorul de servicii de încredere calificat își încetează activitățile, inclusiv modul în care informațiile sunt păstrate accesibile, în conformitate cu art. 24 alineatul (2) litera (h);
- j) să solicite prestatorilor de servicii de încredere să remedieze orice neîndeplinire a cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

(5) Statele membre pot să solicite organismului de supraveghere să stabilească, să mențină și să actualizeze o infrastructură de asigurare a încrederii în conformitate cu condițiile stabilite de dreptul intern.

(6) În fiecare an, până la 31 martie, fiecare organism de supraveghere înaintează Comisiei un raport privind principalele activități desfășurate în anul calendaristic anterior, însoțit de un rezumat al notificărilor încălcărilor primit de la prestatorii de servicii de încredere, în conformitate cu art. 19 alineatul (2).

(7)Comisia pune la dispoziția statelor membre raportul anual menționat la alineatul (6).

(8)Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să definească formatele și procedurile pentru raportul menționat la alineatul (6). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 18: Asistență reciprocă

(1)Organismele de supraveghere cooperează cu scopul de a face schimb de bune practici.

Pe baza unei solicitări justificate din partea unui alt organism de supraveghere, un organism de supraveghere acordă respectivului organism asistență astfel încât activitățile organismelor de supraveghere să poată fi desfășurate în mod coerent. Asistența reciprocă poate viza, în special, solicitările de informații și măsurile de supraveghere, cum ar fi solicitările de a desfășura inspecții legate de rapoartele de evaluare a conformității menționate la articolele 20 și 21.

(2)Un organism de supraveghere căruia i se adresează o solicitare de asistență poate respinge respectiva solicitare din oricare dintre următoarele motive:

- a)organismul de supraveghere nu are competența de a acorda asistența solicitată;
- b)asistența solicitată nu este proporțională cu activitățile de supraveghere ale organismului de supraveghere desfășurate în conformitate cu art. 17;
- c)acordarea asistenței solicitate ar contraveni prezentului regulament.

(3)După caz, statele membre pot autoriza organismele lor de supraveghere să efectueze anchete comune în care este implicat personalul din organismele de supraveghere ale celorlalte state membre. Mecanismele și procedurile pentru astfel de acțiuni în comun sunt convenite și stabilite de către statele membre în cauză, în conformitate cu dreptul lor intern.

Art. 19: Cerințe de securitate aplicabile prestatorilor de servicii de încredere

(1)Prestatorii de servicii de încredere calificați și necalificați iau măsurile tehnice și organizaționale corespunzătoare pentru gestionarea riscurilor la adresa securității serviciilor de încredere pe care le prestează. Ținând cont de cele mai recente evoluții tehnologice, aceste măsuri garantează că nivelul securității este proporțional cu gradul de risc. În special, se iau măsuri pentru a preveni și minimiza impactul incidentelor legate de securitate și pentru a informa părțile interesate cu privire la efectele negative ale oricăror incidente de acest tip.

(2)Prestatorii de servicii de încredere calificați și necalificați notifică, fără întârzieri nejustificate, însă, în orice caz, în termen de 24 de ore după ce au aflat, organismului de supraveghere competent și, dacă este cazul, altor organisme relevante, cum sunt organismul național competent pentru securitatea informațiilor sau autoritatea pentru protecția datelor, orice încălcare a securității sau pierdere a integrității care are un impact semnificativ asupra serviciului de încredere prestat sau asupra datelor cu caracter personal păstrate de acesta.

Atunci când încălcarea securității sau pierderea integrității este de natură să afecteze în mod negativ o persoană fizică sau juridică căreia i-a fost prestat serviciul de încredere, prestatorul de servicii de încredere notifică, de asemenea, persoanei fizice sau juridice încălcarea securității sau pierderea integrității fără întârzieri nejustificate.

După caz, în special dacă o încălcare a securității sau o pierdere a integrității se referă la două sau mai multe state membre, organismul de supraveghere notificat informează organismele de supraveghere vizate din alte state membre și ENISA.

Organismul de supraveghere notificat informează publicul sau solicită prestatorului de servicii de încredere să facă acest lucru, în cazul în care consideră că dezvăluirea încălcării securității sau pierderea integrității servește interesului public.

(3) Organismul de supraveghere furnizează ENISA, o dată pe an, un rezumat al notificărilor privind încălcarea securității sau pierderea integrității primite de la prestatorii de servicii de încredere.

(4) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate:

a) elabora specificații suplimentare referitoare la măsurile menționate la alineatul (1); și

b) defini formatele și procedurile, inclusiv termenele, aplicabile în sensul alineatului (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA 3: Servicii de încredere calificate

Art. 20: Supravegherea prestatorilor de servicii de încredere calificați

(1) Prestatorii de servicii de încredere calificați sunt auditați, pe propria cheltuială, cel puțin o dată la 24 de luni, de către un organism de evaluare a conformității. Scopul auditului este de a confirma că prestatorii de servicii de încredere calificați și serviciile de încredere calificate pe care le prestează îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul regulament. Prestatorii de servicii de încredere calificați transmit raportul de evaluare a conformității care a rezultat organismului de supraveghere în termen de trei zile lucrătoare de la primirea lui.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), organismul de supraveghere poate, în orice moment, să efectueze un audit sau să solicite unui organism de evaluare a conformității să efectueze o evaluare a conformității privind prestatorii de servicii de încredere calificați, pe cheltuiala prestatorilor de servicii de încredere respectivi, pentru a confirma că aceștia și serviciile de încredere calificate pe care le prestează îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care normele de protecție a datelor cu caracter personal par să fi fost încălcate, organismul de supraveghere informează autoritățile pentru protecția datelor cu privire la rezultatele auditurilor sale.

(3) În cazul în care organismul de supraveghere solicită prestatorului de servicii de încredere calificat să remedieze neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, iar respectivul prestator nu acționează în consecință și, după caz, într-un termen stabilit de organismul de supraveghere, organismul de supraveghere, ținând seama în special de amploarea, de durată și de consecințele respectivei neîndepliniri, poate retrage statutul de calificat al respectivului prestator sau al serviciului prestat de acesta care este afectat și informează organismul menționat la art. 22 alineatul (3) în scopul actualizării listelor sigure menționate la art. 22 alineatul (1). Organismul de supraveghere informează prestatorul de servicii de încredere calificat cu privire la retragerea statutului de calificat, al său sau al serviciului în cauză.

(4)Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale următoarelor standarde:

a)pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității și pentru raportul de evaluare a conformității menționat la alineatul (1);

b)privind normele de audit în temeiul cărora organismele de evaluare a conformității își vor desfășura evaluarea conformității prestatorilor de servicii de încredere calificați, astfel cum se menționează la alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 21: Inițierea unui serviciu de încredere calificat

(1)În cazul în care prestatorii de servicii de încredere care nu au statutul de calificat intenționează să înceapă să presteze servicii de încredere calificate, aceștia transmit organismului de supraveghere o notificare a intenției lor, împreună cu un raport de evaluare a conformității emis de un organism de evaluare a conformității.

(2)Organismul de supraveghere verifică dacă prestatorul de servicii de încredere și serviciile de încredere prestate de acesta respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament și, în special, cerințele pentru prestatorii de servicii de încredere calificați și pentru serviciile de încredere calificate prestate de aceștia.

În cazul în care organismul de supraveghere ajunge la concluzia că prestatorul de servicii de încredere și serviciile de încredere prestate de acesta respectă cerințele menționate în primul paragraf, organismul de supraveghere acordă statutul de calificat prestatorului de servicii de încredere și serviciilor de încredere prestate de acesta și informează organismul menționat la art. 22 alineatul (3) în scopul actualizării listelor sigure menționate la art. 22 alineatul (1), în termen de maximum trei luni de la notificare în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

În cazul în care verificarea nu este încheiată în termen de trei luni de la notificare, organismul de supraveghere informează prestatorul de servicii de încredere, specificând motivele întârzierii și termenul în care se încheie verificarea.

(3)Prestatorii de servicii de încredere calificați pot începe furnizarea serviciului de încredere calificat după ce statutul de calificat a fost indicat în listele sigure menționate la art. 22 alineatul (1).

(4)Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să definească formatele și procedurile în sensul alineatelor (1) și (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 22: Listele sigure

(1)Fiecare stat membru instituie, menține și publică liste care includ informații referitoare la prestatorii de servicii de încredere calificați pentru care este responsabil, împreună cu informații referitoare la serviciile de încredere calificate prestate de aceștia.

(2)Statele membre instituie, mențin și publică, în mod securizat, listele sigure semnate sau sigilate electronic menționate la alineatul (1), într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată.

(3) Statele membre notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, informații cu privire la organismul responsabil pentru instituirea, menținerea și publicarea listelor sigure naționale și detalii despre locul unde sunt publicate aceste liste, certificatele utilizate pentru semnarea sau sigilarea listelor sigure și orice modificări ale acestora.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului, printr-un canal sigur, informațiile menționate la alineatul (3) într-o formă purtând o semnătură electronică sau un sigiliu electronic adecvate pentru prelucrarea automată.

(5) Până la 18 septembrie 2015, Comisia specifică, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, informațiile menționate la alineatul (1) și definește specificațiile tehnice și formatele pentru listele sigure aplicabile în sensul alineatelor (1)-(4). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 23: Marca de încredere a UE pentru serviciile de încredere calificate

(1) După indicarea statutului de calificat menționat la art. 21 alineatul (2) al doilea paragraf pe lista sigură menționată la art. 22 alineatul (1), prestatorii de servicii de încredere calificați pot utiliza o marcă de încredere a UE pentru a indica într-un mod simplu, ușor de recunoscut și clar serviciile de încredere calificate pe care le prestează.

(2) În cazul utilizării mărcii de încredere a UE pentru serviciile de încredere calificate menționate la alineatul (1), prestatorii de servicii de încredere calificați se asigură că pe site-ul lor internet este disponibil un link către lista sigură relevantă.

(3) Până la 1 iulie 2015, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește specificațiile referitoare la forma și, în special, prezentarea, componența, mărimea și designul mărcii de încredere a UE pentru serviciile de încredere calificate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 24: Cerințe pentru prestatorii de servicii de încredere calificați

(1) Atunci când emite un certificat calificat pentru un serviciu de încredere, un prestator de servicii de încredere calificat verifică, prin mijloace corespunzătoare și în conformitate cu legislația națională, identitatea și, atunci când este cazul, atributele specifice ale persoanei fizice sau juridice căreia i s-a emis un certificat calificat.

Informațiile menționate la primul paragraf sunt verificate de prestatorul de servicii de încredere calificat, fie direct, fie prin intermediul unei părți terțe, în conformitate cu dreptul intern:

a) de către persoana fizică sau de către un reprezentant autorizat al persoanei juridice, în persoană; sau

b) de la distanță, utilizând mijloace de identificare electronică pentru care, înainte de eliberarea certificatului calificat, a fost asigurată prezența fizică a persoanei fizice sau a unui reprezentant autorizat al persoanei juridice și care îndeplinesc cerințele stabilite la art. 8 în ceea ce privește nivelurile de asigurare „substanțial” sau „ridicat”; sau

c) prin intermediul unui certificat, al unei semnături electronice calificate sau al unui sigiliu electronic calificat emis în conformitate cu dispozițiile de la litera (a) sau (b); sau

d)prin utilizarea altor metode de identificare recunoscute la nivel național, care oferă un nivel de asigurare echivalent din perspectiva fiabilității cu prezența fizică. Nivelul de asigurare echivalent este confirmat de un organism de evaluare a conformității.

(2)Un prestator de servicii de încredere calificat care prestează servicii de încredere calificate:

a)informează organismul de supraveghere cu privire la orice schimbare survenită în prestarea sa de servicii de încredere calificate și cu privire la vreo intenție de a își înceta activitatea respectivă;

b)angajează personal și, după caz, subcontractanți care dețin cunoștințele, credibilitatea, experiența și calificările necesare și care au beneficiat de formare adecvată în ceea ce privește normele de siguranță și protecție a datelor cu caracter personal și aplică proceduri administrative și de gestiune care corespund standardelor europene sau internaționale;

c)în ceea ce privește riscul de răspundere pentru daune în conformitate cu art. 13, menține suficiente resurse financiare și/sau obține o asigurare de răspundere adecvată, în conformitate cu dreptul intern;

d)înainte de stabilirea unei relații contractuale, informează, în mod clar și cuprinzător, orice persoană care dorește să utilizeze un serviciu de încredere calificat de clauzele și condițiile exacte privind utilizarea acelui serviciu, inclusiv orice restricție privind utilizarea acestuia;

e)utilizează sisteme și produse demne de încredere care sunt protejate împotriva modificărilor și asigură siguranța tehnică și fiabilitatea proceselor susținute de acestea;

f)utilizează sisteme demne de încredere pentru a stoca datele care îi sunt furnizate, într-o formă care poate fi verificată, astfel încât:

(i)acestea să fie disponibile publicului pentru cercetări numai în cazul în care a fost obținut consimțământul persoanei la care se referă datele;

(ii)numai persoanele autorizate să poată introduce și modifica datele stocate;

(iii)autenticitatea datelor să poată fi controlată;

g)ia măsuri adecvate împotriva falsificării și furtului de date;

h)înregistrează și menține accesibile pentru o perioadă de timp corespunzătoare, inclusiv ulterior încetării activității prestatorului de servicii de încredere calificat, toate informațiile relevante referitoare la datele emise și primite de către prestatorul de servicii de încredere calificat, în special în scopul de a furniza dovezi în procedurile judiciare și în scopul asigurării continuității serviciului. Aceste înregistrări pot fi efectuate în mod electronic;

i)are un plan actualizat, în cazul încetării serviciului, pentru a asigura continuitatea serviciului conform dispozițiilor verificate de către organismul de supraveghere, în conformitate cu art. 17 alineatul (4) litera (i);

j)asigură prelucrarea legală a datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE;

k)în cazul prestatorilor de servicii de încredere calificați care eliberează certificate calificate, instituie și actualizează permanent o bază de date a certificatelor.

(3)Dacă un prestator de servicii de încredere calificat care eliberează certificate calificate decide să revoce un certificat, acesta înregistrează respectiva revocare în baza sa de date privind

certIFICATELE și publică statutul de revocat al certificatului în timp util și în orice caz în termen de 24 de ore de la primirea cererii. Revocarea intră în vigoare imediat după publicare.

(4) Cu privire la alineatul (3), prestatorii de servicii de încredere calificați care emit certificate calificate furnizează oricărui beneficiar informații cu privire la valabilitatea sau revocarea statutului de certificate calificate emise de aceștia. Aceste informații sunt puse la dispoziție cel puțin pentru fiecare certificat în parte, în orice moment și după expirarea perioadei de valabilitate a certificatului, în mod automat, fiabil, gratuit și eficient.

(5) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numerele de referință ale standardelor pentru sisteme și produse demne de încredere, care respectă cerințele prevăzute la alineatul (2) literele (e) și (f) de la prezentul articol. În cazul în care sistemele și produsele demne de încredere respectă standardele respective, se presupune că acestea respectă cerințele prevăzute la prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA 4: Semnătura electronică

Art. 25: Efectele juridice ale semnăturilor electronice

(1) Unei semnături electronice nu i se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptată ca probă în procedurile judiciare doar din motiv că aceasta este în format electronic sau că nu îndeplinește cerințele pentru semnăturile electronice calificate.

(2) O semnătură electronică calificată are efectul juridic echivalent al unei semnături olografe.

(3) O semnătură electronică calificată bazată pe un certificat calificat eliberat de un stat membru este recunoscută drept semnătură electronică calificată în toate celelalte state membre.

Art. 26: Cerințe pentru semnături electronice avansate

O semnătură electronică avansată îndeplinește următoarele cerințe:

- a) face trimitere exclusiv la semnatar;
- b) permite identificarea semnatarului;
- c) este creată utilizând date de creare a semnăturilor electronice pe care semnatarul le poate utiliza, cu un nivel ridicat de încredere, exclusiv sub controlul său; și
- d) este legată de datele utilizate la semnare astfel încât orice modificare ulterioară a datelor poate fi detectată.

Art. 27: Semnăturile electronice în cadrul serviciilor publice

(1) În cazul în care un stat membru solicită o semnătură electronică avansată pentru utilizarea în cadrul unui serviciu online prestat de către un organism din sectorul public sau în numele acestuia, respectivul stat membru recunoaște semnăturile electronice avansate, semnăturile electronice avansate bazate pe un certificat calificat pentru semnături electronice și semnăturile electronice calificate care întrebunțează cel puțin formatele sau metodele definite în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(2) În cazul în care un stat membru solicită o semnătură electronică avansată bazată pe un certificat calificat pentru utilizarea în cadrul unui serviciu online prestat de către un organism din

sectorul public sau în numele acestuia, respectivul stat membru recunoaște semnăturile electronice avansate bazate pe un certificat calificat și semnăturile electronice calificate care întrebuițează cel puțin formatele sau metodele definite în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(3) Statele membre nu solicită o semnătură electronică la un nivel de securitate mai ridicat decât cel al semnăturii electronice calificate pentru utilizarea transfrontalieră a unui serviciu online prestat de un organism din sectorul public.

(4) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru semnături electronice avansate. În cazul în care o semnătură electronică avansată îndeplinește respectivele standarde, se presupune că aceasta respectă cerințele referitoare la semnăturile electronice avansate menționate în prezentul articol alineatele (1) și (2) și la art. 26. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

(5) Până la 18 septembrie 2015 și ținând cont de practicile, standardele și actele juridice ale Uniunii existente, Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formate de referință ale semnăturilor electronice avansate sau metode de referință, în cazul în care sunt utilizate formate alternative. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 28: Certificate calificate pentru semnăturile electronice

(1) Certificatele calificate pentru semnăturile electronice îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa I.

(2) Certificatele calificate pentru semnăturile electronice nu fac obiectul niciunei cerințe obligatorii în plus față de cerințele prevăzute în anexa I.

(3) Certificatele calificate pentru semnăturile electronice pot include atribute specifice suplimentare facultative. Aceste atribute nu afectează interoperabilitatea și recunoașterea semnăturilor electronice calificate.

(4) În cazul în care un certificat calificat pentru semnăturile electronice a fost revocat după activarea inițială, acesta își pierde valabilitatea din momentul în care a fost revocat și nu se revine în niciun caz la statutul său anterior.

(5) **Sub rezerva următoarelor condiții, statele membre pot să stabilească norme interne cu privire la suspendarea temporară a unui certificat calificat pentru semnătura electronică:**

a) în cazul în care un certificat calificat pentru semnătura electronică a fost suspendat temporar, acest certificat își pierde valabilitatea pe parcursul perioadei de suspendare;

b) **perioada de suspendare este clar indicată în baza de date privind certificatele și statutul de suspendat este vizibil, pe perioada suspendării, din serviciul care oferă informații privind statutul certificatului.**

(6) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru certificatele calificate pentru semnătura electronică. În cazul în care un certificat calificat pentru semnătura electronică îndeplinește standardele respective, se

presupune că acesta respectă cerințele prevăzute în anexa I. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 29: Cerințe pentru dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate

(1) Dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa II.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate. În cazul în care un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat îndeplinește standardele respective, se presupune că acesta respectă cerințele prevăzute în anexa II. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 30: Certificarea dispozitivelor de creare a semnăturilor electronice calificate

(1) Conformitatea dispozitivelor de creare a semnăturii electronice calificate cu cerințele prevăzute în anexa II este certificată de organisme publice sau private adecvate desemnate de statele membre.

(2) Statele membre notifică Comisiei denumirile și adresele organismului public sau privat menționat la alineatul (1). Comisia pune informațiile respective la dispoziția statelor membre.

(3) Certificarea menționată la alineatul (1) se bazează pe unul dintre următoarele elemente:

a) un proces de evaluare de securitate efectuat în conformitate cu unul dintre standardele pentru evaluarea securității produselor din domeniul tehnologiei informației incluse în lista instituită în conformitate cu al doilea paragraf; sau

b) un alt proces decât procesul prevăzut la litera (a), cu condiția ca acest proces să utilizeze niveluri de securitate comparabile și ca organismul public sau privat menționat la alineatul (1) să notifice Comisiei respectivul proces. Procesul respectiv poate fi utilizat numai în absența standardelor menționate la litera (a) sau dacă un proces de evaluare de securitate menționat la litera (a) este în curs de desfășurare.

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, lista standardelor pentru evaluarea de securitate a produselor din domeniul tehnologiei informației menționate la litera (a). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu art. 47 privind stabilirea de criterii specifice care urmează să fie îndeplinite de către organismele desemnate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Art. 31: Publicarea unei liste a dispozitivelor de creare a semnăturilor electronice certificate și calificate

(1) Statele membre notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate și în termen de maximum o lună de la încheierea certificării, informații cu privire la dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate care au fost certificate de către organismele menționate la art. 30 alineatul (1). De asemenea, statele membre notifică Comisiei, fără întârziere și în termen de maximum o

lună de la anularea certificării, informații cu privire la dispozitivele de creare a semnăturii electronice care nu mai sunt certificate.

(2) Pe baza informațiilor primite, Comisia stabilește, publică și menține o listă a dispozitivelor de creare a semnăturilor electronice certificate și calificate.

(3) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să definească formatele și procedurile aplicabile în sensul alineatului (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 32: Cerințe pentru validarea semnăturilor electronice calificate

(1) Procesul de validare a unei semnături electronice calificate confirmă validitatea unei semnături electronice calificate cu următoarele condiții:

- a) certificatul care stă la baza semnăturii a fost, la momentul semnării, un certificat calificat pentru semnătura electronică în conformitate cu anexa I;
- b) certificatul calificat a fost emis de un prestator de servicii de încredere calificat și a fost valabil în momentul semnării;
- c) datele de validare a semnăturilor corespund datelor furnizate de beneficiar;
- d) setul unic de date care reprezintă semnatarul în certificat este furnizat corect beneficiarului;
- e) utilizarea vreunui pseudonim este indicată clar beneficiarului în cazul în care la momentul semnării s-a folosit un pseudonim;
- f) semnătura electronică a fost creată printr-un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat;
- g) integritatea datelor semnate nu a fost compromisă;
- h) cerințele prevăzute la art. 26 au fost îndeplinite la momentul semnării.

(2) Sistemul utilizat pentru validarea semnăturii electronice calificate furnizează beneficiarului rezultatul corect al procesului de validare și permite beneficiarului să detecteze orice aspect relevant pentru securitate.

(3) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru validarea semnăturilor electronice calificate. În cazul în care validarea semnăturilor electronice calificate îndeplinește standardele respective, se presupune că aceasta respectă cerințele prevăzute la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 33: Serviciul calificat de validare a semnăturilor electronice calificate

(1) Un serviciu calificat de validare a semnăturilor electronice calificate poate fi prestat numai de către un prestator de servicii de încredere calificat care:

- a) realizează validarea în conformitate cu art. 32 alineatul (1); și
- b) permite beneficiarilor să primească rezultatul procesului de validare în mod automat, fiabil, eficient și care poartă semnătura electronică avansată sau sigiliul electronic avansat al prestatorului care oferă serviciul de validare calificat.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință pentru standardele referitoare la serviciul de validare calificat menționat la alineatul (1).

În cazul în care serviciul de validare a semnăturilor electronice calificate îndeplinește standardele respective, se prezumă că acesta respectă cerințele prevăzute la alineatul (1). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 34: Serviciul calificat de păstrare a semnăturilor electronice calificate

(1) Un serviciu calificat de păstrare a semnăturilor electronice calificate poate fi prestat numai de către un prestator de servicii de încredere calificat care utilizează proceduri și tehnologii capabile să extindă fiabilitatea semnăturilor electronice calificate dincolo de perioada de validitate tehnologică.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru serviciul calificat de păstrare a semnăturilor electronice calificate. În cazul în care dispozițiile privind serviciul calificat de păstrare a semnăturilor electronice calificate îndeplinesc standardele respective, se presupune că acestea respectă cerințele prevăzute la alineatul (1). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA 5: Sigiliile electronice

Art. 35: Efectele juridice ale sigiliilor electronice

(1) Unui sigiliu electronic nu i se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptat ca probă în procedurile judiciare doar din motiv că acesta este sub formă electronică sau că nu îndeplinește cerințele pentru sigiliile electronice calificate.

(2) Un sigiliu electronic calificat beneficiază de prezumția integrității datelor și a corectitudinii originii respectivelor date la care se referă sigiliul electronic calificat.

(3) Un sigiliu electronic calificat bazat pe un certificat calificat eliberat de un stat membru este recunoscut drept sigiliu electronic calificat în toate celelalte state membre.

Art. 36: Cerințele pentru sigiliile electronice avansate

Un sigiliu electronic avansat îndeplinește următoarele cerințele:

- a) face trimitere exclusiv la creatorul sigiliului;
- b) permite identificarea creatorului sigiliului;
- c) este creat cu ajutorul datelor de creare a sigiliilor electronice pe care creatorul sigiliului le poate utiliza sub controlul său, cu un nivel ridicat de încredere, pentru crearea sigiliilor electronice; și
- d) este legat de datele la care se raportează astfel încât orice modificare ulterioară a datelor poate fi detectată.

Art. 37: Sigiliile electronice în cadrul serviciilor publice

(1) În cazul în care un stat membru solicită un sigiliu electronic avansat pentru utilizarea în cadrul unui serviciu online prestat de către un organism din sectorul public sau în numele acestuia, respectivul stat membru recunoaște sigiliile electronice avansate, sigiliile electronice avansate bazate pe un certificat calificat pentru sigiliile electronice și sigiliile electronice calificate care

întrebuințează cel puțin formatele sau metodele definite în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(2) În cazul în care un stat membru solicită un sigiliu electronic bazat pe un certificat calificat pentru utilizarea în cadrul unui serviciu online prestat de către un organism din sectorul public sau în numele acestuia, respectivul stat membru recunoaște sigiliile electronice avansate bazate pe un certificat calificat și sigiliile electronice calificate care întrebuițează cel puțin formatele sau metodele definite în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(3) Statele membre nu solicită un sigiliu electronic la un nivel de securitate mai ridicat decât cel al sigiliului electronic calificat pentru utilizarea transfrontalieră a unui serviciu online prestat de un organism din sectorul public.

(4) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru sigilii electronice avansate. În cazul în care un sigiliu electronic avansat îndeplinește standardele respective, se presupune că acesta respectă cerințele referitoare la sigiliile electronice avansate menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și la art. 36. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

(5) Până la 18 septembrie 2015 și ținând cont de practicile, standardele și actele juridice ale Uniunii existente, Comisia definește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, formate de referință ale sigiliilor electronice avansate sau metode de referință, în cazul în care sunt utilizate formate alternative. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 38: Certificate calificate pentru sigiliul electronic

(1) Certificatele calificate pentru sigiliile electronice îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa III.

(2) Certificatele calificate pentru sigiliile electronice nu fac obiectul niciunei cerințe obligatorii în plus față de cerințele prevăzute în anexa III.

(3) Certificatele calificate pentru sigiliile electronice pot include atribute specifice suplimentare facultative. Aceste atribute nu afectează interoperabilitatea și recunoașterea sigiliilor electronice calificate.

(4) În cazul în care un certificat calificat pentru un sigiliu electronic a fost revocat după activarea inițială, acesta își pierde valabilitatea din momentul în care a fost revocat și nu se revine în niciun caz la statutul său anterior.

(5) Sub rezerva următoarelor condiții, statele membre pot să stabilească norme interne cu privire la suspendarea temporară a certificatelor calificate pentru sigiliile electronice:

a) în cazul în care un certificat calificat pentru sigilii electronice a fost suspendat temporar, respectivul certificat își pierde valabilitatea pe parcursul perioadei de suspendare;

b) perioada de suspendare este clar indicată în baza de date privind certificatele și statutul de suspendat este vizibil, pe perioada suspendării, din serviciul care oferă informații privind statutul certificatului.

(6) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru certificatele calificate pentru sigiliile electronice. În cazul în care un certificat calificat pentru sigiliul electronic îndeplinește standardele respective, se presupune că acesta respectă cerințele prevăzute în anexa III. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

Art. 39: Dispozitive de creare a sigiliilor electronice calificate

(1) Art. 29 se aplică mutatis mutandis cerințelor pentru dispozitivele de creare a sigiliilor electronice calificate.

(2) Art. 30 se aplică mutatis mutandis certificării dispozitivelor de creare a sigiliilor electronice calificate.

(3) Art. 31 se aplică mutatis mutandis publicării unei liste a dispozitivelor de creare a sigiliilor electronice certificate și calificate.

Art. 40: Validarea și păstrarea sigiliilor electronice calificate

Articolele 32, 33 și 34 se aplică mutatis mutandis validării și păstrării sigiliilor electronice calificate.

SECȚIUNEA 6: Mărcile temporale electronice

Art. 41: Efectul juridic al mărcilor temporale electronice

(1) Unei mărci temporale electronice nu i se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptată ca probă în procedurile judiciare doar din motiv că aceasta este sub formă electronică sau că nu îndeplinește cerințele pentru marca temporală electronică calificată.

(2) O marcă temporală electronică calificată beneficiază de prezumția corectitudinii datei și orei pe care le indică și a integrității datelor la care se raportează data și ora indicate.

(3) O marcă temporală electronică calificată emisă într-un stat membru este recunoscută drept marcă temporală electronică calificată în toate statele membre.

Art. 42: Cerințe pentru mărcile temporale electronice calificate

(1) **O marcă temporală electronică calificată îndeplinește următoarele cerințe:**

- a) asigură o legătură între dată și oră și date astfel încât să excludă în mod rezonabil posibilitatea ca datele să fie schimbate fără ca acest lucru să fie detectat;
- b) se bazează pe o sursă de timp precisă, legată de ora universală coordonată; și
- c) este semnată utilizând o semnătură electronică avansată sau sigilată cu un sigiliu electronic avansat al prestatorului de servicii de încredere calificat sau printr-o metodă echivalentă.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru legătura între dată și oră și date și pentru exactitatea surselor orei indicate. În cazul în care legătura între dată și oră și date și exactitatea surselor orei indicate îndeplinesc standardele respective, se presupune că se respectă cerințele prevăzute la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA 7: Serviciul de distribuție electronică înregistrată

Art. 43: Efectul juridic al unui serviciu de distribuție electronică înregistrată

(1) Datelor trimise și primite prin utilizarea unui serviciu de distribuție electronică înregistrată nu li se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptate ca dovadă în procedurile judiciare doar din motiv că acesta este sub formă electronică sau că nu îndeplinește cerințele pentru serviciul de distribuție electronică înregistrată.

(2) Datele trimise și primite utilizând un serviciu de distribuție electronică înregistrată beneficiază de prezumția integrității datelor, a trimiterii datelor respective de către expeditorul identificat și a primirii acestora de către destinatarul identificat și a preciziei datei și orei trimiterii și primirii datelor indicate de serviciul de distribuție electronică înregistrată.

Art. 44: Cerințe pentru serviciile de distribuție electronică înregistrată calificate

(1) Serviciile de distribuție electronică înregistrată calificate îndeplinesc următoarele cerințe:

- a) sunt prestate de către unul sau mai mulți prestatori de servicii de încredere calificați;
- b) asigură identificarea expeditorului cu un nivel de încredere ridicat;
- c) asigură identificarea destinatarului înainte de furnizarea datelor;
- d) trimiterea și primirea datelor este securizată printr-o semnătură electronică avansată sau un sigiliu electronic avansat al prestatorului de servicii de încredere calificat astfel încât să se excludă posibilitatea ca datele să fie schimbate fără ca acest lucru să fie detectat;
- e) orice modificare a datelor necesare în scopul de a trimite sau primi datele este clar indicată expeditorului și destinatarului datelor;
- f) **data și ora trimiterii, primirii și ale oricărei modificări a datelor este indicată printr-o marcă temporală electronică calificată.**

În cazul datelor transferate între doi sau mai mulți prestatori de servicii de încredere, cerințele de la literele (a)-(f) se aplică tuturor prestatorilor de servicii de încredere calificați.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru procesele de trimitere și primire de date. În cazul în care procesul de trimitere și primire de date îndeplinește standardele respective, se presupune că se respectă cerințele prevăzute la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA 8: Autentificarea unui site internet

Art. 45: Cerințe pentru certificatele calificate pentru autentificarea unui site internet

(1) Certificatele calificate pentru autentificarea unui site internet îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa IV.

(2) Comisia poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să stabilească numere de referință ale standardelor pentru certificatele calificate pentru autentificarea unui site internet. În cazul în care un certificat calificat pentru autentificarea unui site internet îndeplinește standardele respective, se presupune că respectă cerințele prevăzute în anexa IV. Respectivele acte de punere

în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 48 alineatul (2).

CAPITOLUL IV:DOCUMENTE ELECTRONICE

Art. 46: Efectele juridice ale documentelor electronice

Unui document electronic nu i se refuză efectul juridic și posibilitatea de a fi acceptat ca dovadă în procedurile judiciare doar din motiv că este sub formă electronică.

CAPITOLUL V:DELEGAREA DE COMPETENȚE ȘI MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Art. 47: Exercitarea delegării

(1)Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2)Se conferă Comisiei, pentru o perioadă de timp nedeterminată de la 17 septembrie 2014, competența de a adopta actele delegate menționate la art. 30 alineatul (4).

(3)Delegarea competențelor menționată la art. 30 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței menționate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Aceasta nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4)De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5)Un act delegat adoptat în conformitate cu art. 30 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecții. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, termenul respectiv se prelungește cu două luni.

Art. 48: Procedura comitetului

(1)Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2)În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VI:DISPOZIȚII FINALE

Art. 49: Revizuire

Comisia evaluează modul de aplicare a prezentului regulament și prezintă un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului cel mai târziu la 1 iulie 2020. Comisia evaluează, în

special, dacă este oportun să se modifice domeniul de aplicare al prezentului regulament sau dispozițiile sale specifice, inclusiv art. 6, art. 7 litera (f), articolele 34, 43, 44 și 45, ținând seama de experiența dobândită în aplicarea prezentului regulament, precum și de evoluțiile tehnologice, ale pieței și juridice.

Raportul menționat la primul paragraf este însoțit, după caz, de propuneri legislative.

În plus, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, o dată la patru ani, ulterior raportului menționat la primul paragraf, cu privire la progresele realizate în vederea atingerii obiectivelor prezentului regulament.

Art. 50: Abrogare

(1) Directiva 1999/93/CE se abrogă cu efect de la 1 iulie 2016.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Art. 51: Măsurile tranzitorii

(1) Dispozitivele sigure de creare a semnăturilor a căror conformitate a fost determinată în conformitate cu art. 3 alineatul (4) din Directiva 1999/93/CE sunt considerate dispozitive de creare a semnăturilor electronice calificate în temeiul prezentului regulament.

(2) Certificatele calificate emise pentru persoane fizice în conformitate cu Directiva 1999/93/CE sunt considerate drept certificate calificate pentru semnături electronice în temeiul prezentului regulament, până la expirarea lor.

(3) Un prestator de servicii de certificare care eliberează certificate calificate în temeiul Directivei 1999/93/CE prezintă un raport de evaluare a conformității către organismul de supraveghere cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 1 iulie 2017. Până la prezentarea unui astfel de raport de evaluare a conformității și până la finalizarea de către organismul de supraveghere a evaluării sale, prestatorul de servicii de certificare respectiv este considerat ca fiind prestator de servicii de încredere calificat în temeiul prezentului regulament.

(4) În cazul în care un prestator de servicii de certificare care eliberează certificate calificate în temeiul Directivei 1999/93/CE nu prezintă un raport de evaluare a conformității către organismul de supraveghere în termenul prevăzut la alineatul (3), respectivul prestator de servicii de certificare nu este considerat ca fiind prestator de servicii de încredere calificat în temeiul prezentului regulament începând cu data de 2 iulie 2017.

Art. 52: Intrarea în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 1 iulie 2016, cu excepția următoarelor dispoziții:

a) art. 8 alineatul (3), art. 9 alineatul (5), art. 12 alineatele (2)-(9), art. 17 alineatul (8), art. 19 alineatul (4), art. 20 alineatul (4), art. 21 alineatul (4), art. 22 alineatul (5), art. 23 alineatul (3), art. 24 alineatul (5), art. 27 alineatele (4) și (5), art. 28 alineatul (6), art. 29 alineatul (2), art. 30 alineatele (3) și (4), art. 31 alineatul (3), art. 32 alineatul (3), art. 33 alineatul (2), art. 34 alineatul (2), art. 37 alineatele (4) și (5), art. 38 alineatul (6), art. 42 alineatul (2), art. 44 alineatul (2), art. 45 alineatul (2) și articolele 47 și 48 se aplică de la 17 septembrie 2014;

b)art. 7, art. 8 alineatele (1) și (2), articolele 9, 10, 11 și art. 12 alineatul (1) se aplică de la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la art. 8 alineatul (3) și la art. 12 alineatul (8);
c)art. 6 se aplică după trei ani de la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la art. 8 alineatul (3) și la art. 12 alineatul (8).

(3)În cazul în care sistemul de identificare electronică notificat este inclus în lista publicată de Comisie în conformitate cu art. 9 înainte de data menționată la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol, recunoașterea mijloacelor de identificare electronică din cadrul sistemului respectiv în temeiul art. 6 are loc cel târziu în termen de 12 luni de la publicarea respectivului sistem, dar nu înainte de data menționată la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol.

(4)Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (c) de la prezentul articol, un stat membru poate decide ca mijloacele de identificare electronică din cadrul unui sistem de identificare electronică notificat în temeiul art. 9 alineatul (1) de către un alt stat membru să fie recunoscute de primul stat membru de la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la art. 8 alineatul (3) și la art. 12 alineatul (8). Statele membre vizate informează Comisia. Comisia publică aceste informații.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Parlament
Președintele
M. SCHULZ
Pentru Consiliu
Președintele
S. GOZI

ANEXA I: CERINȚE PENTRU CERTIFICATELE CALIFICATE PENTRU SEMNĂTURI ELECTRONICE

Certificatele calificate pentru semnături electronice conțin:

(a)o indicație, cel puțin într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată, că certificatul a fost emis ca certificat calificat pentru semnături electronice;

(b)un set de date care reprezintă fără ambiguitate prestatorul de servicii de încredere calificat care emite certificatele calificate, care includ cel puțin statul membru în care este stabilit prestatorul respectiv; și

- în cazul unei persoane juridice: denumirea și, după caz, numărul de înregistrare astfel cum se menționează în registrele oficiale;

- în cazul unei persoane fizice: numele persoanei;

(c) cel puțin numele semnatarului sau un pseudonim; în cazul în care se utilizează un pseudonim, acesta este indicat în mod clar;

(d) datele de validare a semnăturilor electronice care corespund datelor de creare a semnăturilor electronice;

(e) detalii privind începutul și sfârșitul perioadei de valabilitate a certificatului;

(f) codul de identitate al certificatului care trebuie să fie unic pentru prestatorul de servicii de încredere calificat;

(g) semnătura electronică avansată sau sigiliul electronic avansat al prestatorului de servicii de încredere calificat emitent;

(h) locul în care certificatul care stă la baza semnăturii electronice avansate sau a sigiliului electronic avansat menționate la litera (g) este disponibil gratuit;

(i) localizarea serviciilor care pot fi utilizate pentru a cunoaște statutul valabilității certificatului calificat;

(j) în cazul în care datele de creare a semnăturilor electronice legate de datele de validare a semnăturilor electronice sunt situate într-un dispozitiv de creare a semnăturilor electronice calificat, o indicație corespunzătoare referitoare la aceasta, cel puțin într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată.

ANEXA II: CERINȚE PENTRU DISPOZITIVELE DE CREARE A SEMNĂTURILOR ELECTRONICE CALIFICATE

1. Dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate garantează, prin mijloace tehnice și procedurale adecvate, cel puțin că:

a) caracterul confidențial al datelor de creare a semnăturilor electronice utilizate pentru crearea semnăturii electronice este asigurat în mod rezonabil;

b) datele de creare a semnăturilor electronice utilizate pentru crearea semnăturii electronice pot, practic, să apară numai o dată;

c) există suficiente asigurări că datele de creare a semnăturilor electronice utilizate pentru crearea semnăturilor electronice nu pot să fie descoperite prin deducție și că semnătura electronică este protejată în mod fiabil împotriva falsificării utilizând tehnologia disponibilă în prezent;

d) datele de creare a semnăturilor electronice utilizate pentru crearea semnăturilor electronice pot să fie protejate în mod fiabil de către semnatarul legitim împotriva utilizării de către alte persoane.

2. Dispozitivele de creare a semnăturilor electronice calificate nu modifică datele care urmează să fie semnate sau nu împiedică prezentarea lor semnatarului înainte de a semna.

3. Generarea sau gestionarea datelor de creare a semnăturilor electronice în numele semnatarului se pot realiza numai de către un prestator de servicii de încredere calificat.

4. Fără a aduce atingere punctului 1 litera (d), prestatorii de servicii de încredere calificați care gestionează datele de creare a semnăturilor electronice în numele semnatarului pot duplica datele de creare a semnăturilor electronice numai în scopul de a le avea de rezervă, cu condiția ca următoarele cerințe să fie îndeplinite:

- a) securitatea seturilor de date duplicate trebuie să fie la același nivel ca pentru seturile de date originale;
- b) numărul seturilor de date duplicate nu depășește minimul necesar pentru a asigura continuitatea serviciului.

ANEXA III: CERINȚE PENTRU CERTIFICATELE CALIFICATE PENTRU SIGILIILE ELECTRONICE

Certificatele calificate pentru sigiliile electronice conțin:

(a) o indicație, cel puțin într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată, că certificatul a fost emis ca certificat calificat pentru sigilii electronice;

(b) un set de date care reprezintă fără ambiguitate prestatorul de servicii de încredere calificat care emite certificatele calificate, care include cel puțin statul membru în care este stabilit prestatorul respectiv; și

- în cazul unei persoane juridice: denumirea și, după caz, numărul de înregistrare astfel cum se menționează în registrele oficiale;
- în cazul unei persoane fizice: numele persoanei;

(c) cel puțin numele creatorului sigiliului și, după caz, numărul de înregistrare astfel cum se menționează în registrele oficiale;

(d) datele de validare a sigiliilor electronice, care corespund datelor de creare a sigiliilor electronice;

(e) detalii privind începutul și sfârșitul perioadei de valabilitate a certificatului;

(f) codul de identitate al certificatului, care trebuie să fie unic pentru prestatorul de servicii de încredere calificat;

(g) semnătura electronică avansată sau sigiliul electronic avansat al prestatorului de servicii de încredere calificat emitent;

(h) locul în care certificatul care stă la baza semnăturii electronice avansate sau a sigiliului electronic avansat menționate la litera (g) este disponibil gratuit;

(i) localizarea serviciilor care pot fi utilizate pentru a cunoaște statutul valabilității certificatului calificat;

(j) în cazul în care datele de creare a sigiliilor electronice legate de datele de validare a sigiliilor electronice sunt situate într-un dispozitiv de creare a sigiliilor electronice calificat, o indicație

corespunzătoare referitoare la aceasta, cel puțin într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată.

ANEXA IV: CERINȚE PENTRU CERTIFICATELE CALIFICATE PENTRU AUTENTIFICAREA UNUI SITE INTERNET

Certificatele calificate pentru autentificarea unui site internet conțin:

(a) o indicație, cel puțin într-o formă adecvată pentru prelucrarea automată, că certificatul a fost emis ca certificat calificat pentru autentificarea unui site internet;

(b) un set de date care reprezintă fără ambiguitate prestatorul de servicii de încredere calificat care emite certificatele calificate, care include cel puțin statul membru în care este stabilit prestatorul respectiv; și

- în cazul unei persoane juridice: denumirea și, după caz, numărul de înregistrare astfel cum se menționează în registrele oficiale,

- în cazul unei persoane fizice: numele persoanei;

(c) în cazul persoanelor fizice: cel puțin numele persoanei căreia i s-a eliberat certificatul sau un pseudonim. În cazul în care se utilizează un pseudonim, acesta este indicat în mod clar;

în cazul persoanelor juridice: cel puțin denumirea persoanei juridice căreia i se eliberează certificatul și, după caz, numărul de înregistrare astfel cum se menționează în registrele oficiale;

(d) elemente ale adresei persoanei fizice sau juridice căreia i s-a eliberat certificatul, incluzând cel puțin orașul și statul, și, dacă este cazul, în forma în care sunt înscrise în registrele oficiale;

(e) numele domeniului (domeniilor) gestionat(e) de persoana fizică sau juridică căreia i s-a emis certificatul;

(f) detalii privind începutul și sfârșitul perioadei de valabilitate a certificatului;

(g) codul de identitate al certificatului, care trebuie să fie unic pentru prestatorul de servicii de încredere calificat;

(h) semnătura electronică avansată sau sigiliul electronic avansat al prestatorului de servicii de încredere calificat emitent;

(i) locul în care certificatul care stă la baza semnăturii electronice avansate sau a sigiliului electronic avansat menționate la litera (h) este disponibil gratuit;

(j) localizarea serviciilor privind statutul valabilității certificatului care pot fi utilizate pentru a cunoaște statutul valabilității certificatului calificat.

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 257L din data de 28 august 2014